

POSTĘPOWANIE KARNE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE,

POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 1

1. W akcie oskarżenia skierowanym do sądu w dniu 27 marca 2014 r. prokurator zarzucił Rafałowi M. popełnienie przestępstwa z art. 199 § 1 k.k., polegającego na tym, że w dniu 19 grudnia 2012 r., wykorzystując stosunek zależności, doprowadził pracownicę swojego zakładu Angelikę R. do obcowania płciowego. W piśmie procesowym skierowanym do sądu pokrzywdzona oświadczyła, że cofa wniosek o ściganie. Podała w nim, że oskarżony jest niewinny. Pomówiła go, gdyż oskarżony traktował ją gorzej niż innych pracowników.

Prezes sądu, odpowiadając na pismo pokrzywdzonej, poinformował ją, że z uwagi na przyznanie się oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa, brak jest podstaw do wyrażenia zgody na cofnięcie wniosku i dlatego kieruje sprawę do rozpoznania na rozprawie.

Oceń dopuszczalność i trafność decyzji prezesa sądu. Podaj czy w realiach sprawy cofnięcie wniosku jest możliwe.

2. Prezes sądu rejonowego skierował sprawę Grzegorza R. oskarżonego o czyn z art. 177 § 1 k.k. na posiedzenie celem wydania wyroku nakazowego. Przed terminem posiedzenia wpłynęło do sądu pismo pokrzywdzonego, w którym wniósł o warunkowe umorzenie postępowania wobec oskarżonego. Pokrzywdzony podniósł, że Grzegorz R. naprawił szkodę, a wyrok skazujący może narazić oskarżonego, wykonującego zawód nauczyciela, na utratę pracy. Sąd, mając na względzie okoliczności czynu, motywację oskarżonego, który nie był wcześniej karany, naprawienie szkody i stanowisko pokrzywdzonego, uznał, że społeczna szkodliwość czynu i wina oskarżonego nie są znaczne, wydał wyrok nakazowy, którym warunkowo umorzył postępowanie.

Oceń sposób procedowania sądu, jakie są warunki dopuszczalności postępowania nakazowego i w jakim trybie można zaskarżyć wyrok nakazowy?

3. Postanowieniem z dnia 10 stycznia 2014r. odwołano Ryszardowi K. skazanemu za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. warunkowe zwolnienie, ustalając, że w wyznaczonym do dnia 15 sierpnia 2013 r. okresie próby popełnił przestępstwo z art. 279 § 1 k.k., za które wymierzono mu karę 1 roku pozbawienia wolności. Zażalenie na to postanowienie złożył skazany. Podniósł w nim, że w okresie próby zachowywał się poprawnie, a powodem dopuszczenia się kolejnego przestępstwa był brak pracy. Podniósł również, że ze względu na upływ okresu próby odwołanie warunkowego zwolnienia było bezprawne. Prezes sądu apelacyjnego skierował sprawę skazanego na posiedzenie w dniu 28 lutego 2014 r.

Jaką decyzję podejmie sąd odwoławczy i jak ją uzasadni?

POSTĘPOWANIE KARNE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE,

POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 2

1. Oskarżyciel posiłkowy wniósł o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku, stwierdzając, że niedotrzymanie terminu nastąpiło z winy Sądu, który nie pouczył go wystarczająco o prawach i obowiązkach strony.

Sąd rejonowy odmówił oskarżycielowi przywrócenia terminu, stwierdzając w uzasadnieniu, że nie wykazał, aby niedotrzymanie terminu było następstwem przyczyn od niego niezależnych.

W zażaleniu na to postanowienie oskarżyciel posiłkowy podniósł, iż z uwagi na toczące się przewlekłe postępowanie, wielokrotne odraczanie rozpraw z błahych powodów, nie uczestniczył w rozprawie, na której pod jego nieobecność zapadł wyrok umarzający postępowanie z uwagi na znikomą społeczną szkodliwość czynu. W toku całego procesu tylko raz nie stawiał się na rozprawę, gdyż miał trudności z uzyskaniem urlopu. W takiej sytuacji lojalność procesowa wymagała, aby sąd doręczył mu odpis wyroku albo powiadomił o jego wydaniu. Dodał ponadto, że zaskarżone postanowienie jest dla niego krzywdzące, a odmowa przywrócenia terminu pozbawia go możliwości podważenia niesprawiedliwego wyroku i odbiera mu wiarę w uczciwość wymiaru sprawiedliwości.

Zaproponuj rozstrzygnięcie sądu odwoławczego i jego uzasadnienie. Omów zasady zaskarżalności postanowień w przedmiocie przywrócenia terminu.

2. Paweł W. został oskarżony o przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. Do aktu oskarżenia prokurator dołączył wniosek o wydanie wyroku i orzeczenie uzgodnionych z oskarżonym kar: 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat, 300 stawek dziennych grzywny w kwocie po 50 zł każda oraz środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 10 lat. Sąd uwzględnił wniosek wyrokiem z dnia 15 maja 2014 r., orzekł o karze i środku karnym zgodnie z wnioskiem prokuratora.

Oceń prawidłowość procedowania Sądu

3. Skazany, który korzystał z odroczenia wykonania kary w okresie od 1 grudnia 2012 r. do dnia 1 czerwca 2013 r. złożył w dniu 10 maja 2013 r. wniosek o udzielenie mu dalszego odroczenia na okres 6 miesięcy z uwagi na trudną sytuację jego rodziny. Sąd przed rozpoznaniem wniosku zasięgnął opinii kuratora, który potwierdził okoliczności podnoszone przez skazanego. Orzekając na posiedzeniu w dniu 25 lipca 2013 r., Sąd uwzględnił wniosek skazanego i odroczył mu wykonanie kary do dnia 1 grudnia 2013 r. Postanowienie zaskarżone zostało zażaleniem skazanego. Skarżący podniósł, że postanowienie Sądu jest wewnętrznie sprzeczne. Uwzględnienie wniosku obligowało Sąd do odroczenia wykonania kary do dnia 25 stycznia 2014 r.

Czy stanowisko skazanego jest słuszne?

POSTĘPOWANIE KARNE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 3

1. W sprawie Adama G., oskarżonego o czyn z art. 207 § 1 k.k., dopuszczono do udziału w postępowaniu przedstawiciela organizacji społecznej – „STOP Dyskryminacji Mężczyzn”. Sąd odwoławczy nie uwzględnił apelacji oskarżonego i utrzymał w mocy wyrok skazujący Adama G. na karę 6 lat pozbawienia wolności. Po wydaniu tego wyroku, reprezentujący organizację społeczną adwokat, skierował do Sądu Najwyższego za pośrednictwem sądu odwoławczego kasację na korzyść oskarżonego. Sformułował w niej zarzut orzeczenia kary nieznaną ustawie (art. 439 § 1 pkt 5 k.p.k.), poprzez wymierzenie kary pozbawienia wolności powyżej górnego progu ustawowego zagrożenia.

Jak powinien przebiegać dalszy tok postępowania?

2. Paweł D. został oskarżony o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. Na rozprawie złożył wniosek o wydanie wyroku skazującego i wymierzenie mu kary 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat. Uczestniczący w rozprawie prokurator i pokrzywdzony poparli wniosek oskarżonego. Sąd, uwzględniając wniosek oskarżonego, wydał wyrok, którym wymierzył mu wnioskowaną karę, jednakże jej wykonanie warunkowo zawiesił na okres próby 3 lat i oddał oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora. Uzasadniając wyrok, sąd stwierdził, że w sytuacji oskarżonego, który jest sprawcą młodocianym, oczywistym następstwem uwzględnienia wniosku o wymierzenie kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania było wyznaczenie co najmniej 3-letniego okresu próby i oddanie oskarżonego pod dozór kuratora.

Oceń stanowisko sądu? Czy oskarżony może skutecznie kwestionować wyrok sądu I instancji?

3. Skazany, składając wniosek o udzieleniu mu warunkowego przedterminowego zwolnienia, wniósł jednocześnie o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu. W uzasadnieniu wniosku podniósł, że od 7 lat przebywa w zakładzie karnym, nie dysponuje żadnymi środkami finansowymi i nie ma możliwości podjęcia zatrudnienia. Prezes sądu nie uwzględnił wniosku skazanego, informując go, że przepisy k.k.w. nie przewidują możliwości wyznaczenia obrońcy z urzędu z powodu niemożności ponoszenia przez skazanego kosztów obrony z wyboru.

Oceń stanowisko prezesa sądu? Czy i w jaki sposób skazany może je kwestionować?

POSTĘPOWANIE KARNE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE,

POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 4

1. Prezes sądu okręgowego odmówił przyjęcia kasacji wywiedzionej przez obrońcę podejrzanego Pawła G. od postanowienia, którym utrzymano w mocy postanowienie sądu rejonowego o umorzeniu postępowania z powodu niepoczytalności podejrzanego i zastosowaniu wobec Pawła G. środka zabezpieczającego w postaci umieszczenia go w zamkniętym zakładzie psychiatrycznym.

Oceń trafność decyzji prezesa sądu.

2. Krzysztof S. oskarżony został przez oskarżyciela prywatnego o czyn z art. 217 § 1 k.k. Wobec tego, że oskarżony nie stawiał się na sześć kolejnych terminów rozprawy, a zarządzenie przymusowego doprowadzenia okazało się nieskuteczne, sąd postanowił zastosować wobec oskarżonego tymczasowe aresztowanie na okres 1 miesiąca. Na postanowienie złożył zażalenie oskarżony podnosząc, że w sprawie z oskarżenia prywatnego, a także ze względu na to, iż zarzucane mu przestępstwo zagrożone jest jedynie karą pozbawienia wolności do roku, stosowanie tymczasowego aresztowania jest wyłączone z mocy prawa.

Czy zażalenie oskarżonego jest zasadne? Omów negatywne przesłanki stosowania tymczasowego aresztowania.

3. Sąd rejonowy, postanowieniem z dnia 13 marca 2014 r., na podstawie art. 152 k.k.w., warunkowo zawiesił Janowi R. (skazanemu wyrokiem tego sądu) wykonanie kary 2 lat pozbawienia wolności na okres próby 5 lat. Zażalenie na to postanowienie wniósł prokurator. Skarżący zarzucił Sądowi, że orzekł w sprawie należącej do właściwości Sądu Penitencjarnego

Oceń zasadność zażalenia prokuratora. Wskaż skutki naruszenia przepisów o właściwości rzeczowej.

POSTĘPOWANIE KARNE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE,

POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 5

1. Sąd rejonowy, postanowieniem z dnia 13 lutego 2014 r., odroczył wydanie wyroku do dnia 17 lutego 2014 r. Na ogłoszenie wyroku stawił się jedynie obrońca oskarżonego. Po wznowieniu w terminie publikacyjnym przewodu sądowego oraz uprzedzeniu o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej zarzucanego oskarżonego czynu z art. 284 § 2 k.k. na art. 284 § 1 k.k., sąd zamknął przewód sądowy i ponownie odroczył wydanie wyroku do dnia 21 lutego 2014. W apelacji od ogłoszonego w tym dniu wyroku, obrońca zarzucił Sądowi naruszenie przepisów prawa procesowego, polegające na przekroczeniu terminu odroczenia wydania wyroku. Łączny okres odroczenia wynosił 8 dni.

Oceń postępowanie sądu i zasadność zarzutu apelacji

2. Pokrzywdzony, który nie występował w procesie jako oskarżyciel posiłkowy ani powód cywilny, wniósł apelację od wyroku Sądu Okręgowego w K., uniewinniającego oskarżonego od zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 280 § 2 k.k. Wobec tego, że apelacja nie była sporządzona i podpisana przez adwokata, Prezes tego sądu wezwał pokrzywdzonego do uzupełnienia wymienionego braku w terminie 7 dni po rygorem uznania wniesionego pisma za bezskuteczne.

Oceń przebieg postępowania międzyinstancyjnego

3. Sąd Rejonowy w G., postanowieniem z dnia 12 stycznia 2014 r., zarządził Wiesławowi S., skazanemu za przestępstwo z art. 157 § 1 k.k. wykonanie warunkowo zawieszanej kary 6 miesięcy pozbawienia wolności. W uzasadnieniu postanowienia podniesiono, że zastosowanie wobec skazanego tymczasowego aresztowania w sprawie, w której został oskarżony o popełnienie przestępstwa z art. 280 § 2 k.k. dobitnie dowodzi, że Wiesław S. rażąco narusza porządek prawny. Zażalenie na to postanowienie złożył skazany, podkreślając w jego uzasadnieniu, że nie popełnił żadnego przestępstwa. Podniósł ponadto, że nie został powiadomiony o terminie posiedzenia sądu.

Proszę ocenić stanowisko sądu. Jakie są zasady udziału skazanego w posiedzeniach sądu w postępowaniu wykonawczym.

POSTĘPOWANIE KARNE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE,

POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 6

1. Aleksander L., oskarżony o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k., zwrócił się do Sądu Apelacyjnego w K. o przekazanie jego sprawy do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w R. W uzasadnieniu swojego wniosku podniósł, że sprawa ta, z uwagi na swój poszlakowy charakter, i konieczność przesłuchania 25 świadków, jest bardzo skomplikowana. Znając poziom merytoryczny orzecznictwa Sądu Rejonowego w G., któremu już dwukrotnie uchylono wyroki wydawane w tej sprawie, uważa, iż rozpoznanie tej sprawy przerasta sędziów orzekających w Sądzie Rejonowym.

Jaki skutek wywoła wniosek oskarżonego?

2. Sąd Okręgowy w L. skazał oskarżonego Pawła R. za przestępstwo z art. 197 § 3 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. na karę 5 lat pozbawienia wolności. Wyrok zaskarżony został przez obrońcę oskarżonego, który zarzucił mu wyłącznie rażącą surowość kary. Na rozprawie apelacyjnej, obrońca popierając apelację, podniósł dodatkowo, że jedna z rozpraw toczyła się pod nieobecność obrońcy oskarżonego. Obecny na rozprawie prokurator stwierdził, że oskarżony korzystał z pomocy obrońcy z wyboru i wyraził zgodę na prowadzenie rozprawy pod jego nieobecność. Dodał ponadto, że oskarżony przyznał się przeciw do zarzucanego mu przestępstwa, a zeznania przesłuchiwanym na tej rozprawie świadków nie miały decydującego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Dlatego też uważa, iż nieobecność obrońcy na rozprawie nie wpływała negatywnie na realizację prawa do obrony oskarżonego, tym bardziej, że skarżący nie podnosił tego zarzutu w apelacji.

Oceń zaistniałą sytuację procesową?

3. Sąd Rejonowy w L. skazał oskarżonego Pawła J. za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Żadna ze stron nie wniosła apelacji. Wyrok uprawomocnił się i został skierowany do wykonania. Wobec tego, że w wyroku nie określono długości okresu próby, Sąd Rejonowy, orzekając z urzędu, postanowił rozstrzygnąć wątpliwości co do wykonania wyroku, ustalając, że warunkowe zawieszenie wykonania kary będzie przez okres 3 lat. W uzasadnieniu podano, że skazany jest sprawcą młodocianym, a z protokołu rozprawy wynika, że oskarżony i prokurator zgodnie wnosili o zawieszenie kary na okres 3 lat.

Oceń prawidłowość procedowania Sądu.

POSTĘPOWANIE KARNE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE,

POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 7

1. Sąd Rejonowy w K. skazał Pawła D. za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. polegające na tym, że w dniu 15 maja 2012r. w zabrał w celu przywłaszczenia na szkodę Aldony K. torebkę z zawartością pieniędzy w kwocie 1000 zł. Za przypisane przestępstwo wymierzył oskarżonemu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Wyrok zaskarżony został na niekorzyść oskarżonego apelacją prokuratora. Zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych, a to niesłuszne przyjęcie, że zebrany materiał dowodowy nie pozwala przypisać oskarżonemu dokonania kradzieży z włamaniem, prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Po przesłuchaniu na rozprawie odwoławczej oskarżonego, który przyznał, że to on wybił szybę w samochodzie pokrzywdzonej, sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że ustalił, iż przypisanego mu czynu oskarżony dopuścił się po uprzednim dokonaniu włamania, czym wyczerpał znamiona z art. 279 § 1 k.k. i na mocy tego przepisu wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności.

Oceń dopuszczalność i trafność decyzji sądu.

2. Tymczasowo aresztowany Krzysztof K. został skazany za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 4 lat pozbawienia wolności. Po wydaniu wyroku, sąd, stosownie do dyspozycji art. 264 § 2 k.p.k., wydał postanowienie co do dalszego stosowania aresztu. Powołując się na grożącą oskarżonemu surową karę, zdecydował o przedłużeniu stosowania tego środka zapobiegawczego. Postanowienie zaskarżył obrońca oskarżonego, podnosząc, że w sytuacji gdy przestępstwo przypisane oskarżonemu zagrożone jest karą, której górna granica wynosi zaledwie 5 lat pozbawienia wolności, nie jest dopuszczalne stosowanie tymczasowego aresztowania z uwagi na grożącą oskarżonemu surową karę.

Czy zażalenie obrońcy oskarżonego jest zasadne? Omów negatywne przesłanki stosowania tymczasowego aresztowania

3. W dniu 26 marca 2014 r. skazany Paweł K. złożył w Sądzie Rejonowym w R. wniosek o odroczenie wykonania kary 2 lat pozbawienia wolności z uwagi na trudną sytuację rodzinną. W dniu 1 kwietnia 2014 r. Paweł K. został doprowadzony do aresztu śledczego celem odbycia kary. Jeszcze tego samego dnia, skazany skierował do Sądu Rejonowego w R. skargę na osadzenie go w zakładzie karnym. W uzasadnieniu podniósł, że wobec niezakończonych prawomocnie postępowania w przedmiocie jego wniosku, osadzenie go w zakładzie karnym było bezprawne.

Proszę ocenić zasadność skargi skazanego.

POSTĘPOWANIE KARNE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE,

POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 8

1. Sąd odwoławczy, uchylając wyrok uniewinniający oskarżonego Rafała M. od zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 207 § 1 k.k., zalecił sądowi I instancji ponowne, szczegółowe przesłuchanie pokrzywdzonej Katarzyny M. – żony oskarżonego. Wskazał również na potrzebę rozważenia przesłuchania Pauliny Z.- córki pokrzywdzonej z jej pierwszego małżeństwa, która nie składała zeznań. Na wyznaczoną rozprawę stawiała się Katarzyna M. i oświadczyła, że pogodziła się z mężem i dlatego korzysta z prawa odmowy zeznań. Paulina Z. oświadczyła, że z uwagi na stanowisko matki, również i ona korzysta z prawa do odmowy zeznań.

Jak w takiej sytuacji postąpi sąd I instancji?

2. obrońca skazanego Rafała J. wniósł o wydanie wyroku łącznego obejmującego skazania wyrokami:

- Sądu Okręgowego w O. z dnia 12.03.2009 r. za przestępstwo z art. 280 § 2 k.k. popełnione w dniu 5.09.2007 r., (III K 4/08) na karę 3 lat pozbawienia wolności,
- Sądu Rejonowego w R. z dnia 15.05.2009 r. za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. popełnione w dniu 1.11.2008 r., (III K 15/09) na karę 3 lat pozbawienia wolności, którą odbył w całości.

Po uzyskaniu danych o karalności, Sąd Okręgowy ustalił, że Rafał J. został jeszcze skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Ż. z dnia 12.09.2008 r. za przestępstwo z art. 226 § 1 k.k. popełnione w dniu 15.08. 2006 r. (II K 49/07) na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności. W tym stanie rzeczy, Sąd wymierzył skazanemu karę łączną w miejsce kar orzeczonych wyrokami II K 49/07 i III K 4/08, zaś na mocy art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie w zakresie wyroku III K 15/09.

Apelację od tego wyroku wywiódł obrońca skazanego. Skarżący zarzucił sądowi I instancji orzekanie poza granicami wniosku. Podniósł ponadto, iż wydanie takiego wyroku w postępowaniu wszczętym z jego inicjatywy pozostaje w sprzeczności z zasadą, że obrońca może przedsięwziąć czynności procesowe jedynie na korzyść oskarżonego.

Czy apelacja obrońcy skazanego jest zasadna?

3. Sąd Rejonowy w S. ustalił, że nieletni Olgierd G. w dniu 10 lipca 2013 r. dokonał kradzieży bluzy dresowej „NIKE” o wartości 220 zł na szkodę Jana Nowaka, właściciela sklepu „Centrum Sportu”. Z uwagi na dopuszczenie się wykroczenia z art. 119 § 1 k.w., stanowiącego w rozumieniu przepisów u.p.n. czyn karalny, Sąd orzekł umieszczenie nieletniego w zakładzie poprawczym, zawieszając warunkowo wykonanie tego środka na okres próby 5 lat. Powyższy wyrok zaskarżył obrońca nieletniego, zarzucając mu obrazę prawa materialnego, polegającą na wyznaczeniu dłuższego okresu próby niż to dopuszcza ustawa.

Jakie stanowisko powinien w tej sprawie zająć sąd odwoławczy?

POSTĘPOWANIE KARNE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE,

POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 9

1. Paweł L. i Jan Z. zostali skazani wyrokiem nakazowym za przestępstwo z art. 278 § 3 k.k. na kary po 18 miesięcy ograniczenia wolności. Sprzeciw od tego wyroku wniósł jedynie Paweł L., podnosząc w nim, że sąd orzekł karę powyżej górnej granicy ustawowego zagrożenia. Sąd rejonowy na rozprawie, na którą wezwał również Jana Z., postanowił uchylić wyrok nakazowy w całości i sprawę obu oskarżonych rozpoznać na zasadach ogólnych. W uzasadnieniu tego postanowienia sąd stwierdził, że choć Jan Z. nie wniósł sprzeciwu, to te same względy, które dotyczą Pawła L., wskazują, że i w stosunku do Jana Z. wyrok nakazowy wydano z oczywistą obrazą prawa materialnego.

Czy w realiach niniejszej sprawy wniesienie sprzeciwu przez oskarżonego Pawła L. ma wpływ na sytuację procesową współoskarżonego?

2. Oskarżony, w piśmie skierowanym do sądu, oświadczył, że nie będzie uczestniczył w rozprawie i wyraża zgodę na prowadzenie postępowania po jego nieobecności. W tej sytuacji sąd postanowił na mocy art. 377 § 3 k.p.k. prowadzić rozprawę pod nieobecność oskarżonego. Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego zamknął przewód sądowy i udzielił głosu prokuratorowi i obrońcy oskarżonego. Z uwagi na zawilość sprawy postanowił odroczyć wydanie wyroku na okres 3 dni. Oskarżony, którego nie powiadomiono terminie publikacji wyroku, nie był obecny na jego ogłoszeniu. Wyrok zaskarżony został apelacją oskarżonego. Skarżący podniósł w apelacji, że zaskarżony wyrok dotknięty jest uchybieniem określonym w art. 439 § 1 pkt 11 k.p.k., gdyż sąd nie powiadomił oskarżonego o terminie jego wydania.

Oceń zasadność apelacji.

3. Prokurator, obecny na odbywającym się zakładzie karnym posiedzeniu sądu penitencjarnego, oświadczył, że nie sprzeciwia się udzieleniu skazanemu przerwy w odbywaniu kary. Sąd, uwzględniając wniosek skazanego, udzielił mu przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności.

Jakie skutki wynikają z oświadczenia prokuratora?

POSTĘPOWANIE KARNE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 10

1. Jarosław B., oskarżony o popełnienie przestępstwa z art. 157 § 1 k.k., nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień. Wobec tego, że pokrzywdzona – jedyny w tej sprawie świadek – skorzystała z prawa do odmowy składania zeznań, prokurator wniósł o przesłuchanie w charakterze świadka lekarza z karetki pogotowia, który udzielał pokrzywdzonej pomocy. Ze sporządzonej przez niego dokumentacji medycznej wynikało, że pokrzywdzona poinformowała go, że została ugodzona nożem przez oskarżonego. obrońca oskarżonego wniósł o oddalenie wniosku prokuratora, twierdząc, że wobec ustawowego zakazu, przeprowadzenie tego rodzaju dowodu jest niedopuszczalne.

Jaką decyzję powinien podjąć sąd i dlaczego?

2. obrońca skazanego wniósł o wydanie wyroku łącznego obejmującego skazania wyrokami:

- Sądu Okręgowego w K. z dnia 4 stycznia 2014 r., za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k., popełnione w 29 czerwca 2013 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności,
- niemieckiego Sądu Okręgowego w Berlinie z dnia 19 września 2013 r., na karę 2 lat pozbawienia wolności za przestępstwo kradzieży z włamaniem, popełnione w dniu 11 maja 2013r.

Sąd Okręgowy w K. postanowieniem z dnia 26 maja 2014 r. na podstawie art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego. Postanowienie zaskarżył skazany ponosząc, że zostało on wydane z rażącą obrazą art. 569 § 1 k.p.k., gdyż w jego wypadku zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej, tym bardziej, że oba wyroki zostały wydane przez sądy państw członkowskich Unii Europejskiej.

Czy zażalenie skazanego jest zasadne? Jak należy rozumieć pojęcie braku warunków do wydania wyroku łącznego.?

3. W skierowanym do sądu okręgowego w dniu 31 grudnia 2012 r. akcie oskarżenia, który dotyczył 5 oskarżonych, prokurator zarzucił Jarosławowi Z. (ur. 1.01.1995r.) występki z art. 280 § 1 k.k., popełnione w dniu 10 lipca 2011 r. Na pierwszej rozprawie w dniu 10 marca 2013 r. obrońca Jarosława Z. złożył wniosek o wyłączenie sprawy oskarżonego od odrębnego rozpoznania i przekazanie jej według właściwości sądowi rodzinnemu. Sąd okręgowy nie uwzględnił wniosku obrońcy oskarżonego. Uzasadniając wydane w tej kwestii postanowienie, stwierdził, że oskarżony ukończył już 18 lat, co sprawia, że jego sprawę powinien rozpoznać sąd właściwy według przepisów kodeksu postępowania karnego.

Oceń zasadność stanowiska sądu.

POSTĘPOWANIE KARNE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE,

POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 11

1. Adam N. został oskarżony o przestępstwo z art. 207 § 1 k.k., popełnione na szkodę konkubiny Angeliki R. i córki Pauliny N. Oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa i odmówił składania wyjaśnień. Na rozprawie pokrzywdzona oświadczyła, że rozstała się z oskarżonym, układa sobie życie z nowym partnerem i chcąc dać również szansę oskarżonemu, jako osoba najbliższa, korzysta z prawa odmowy zeznań. Oświadczyła ponadto, że będąc matką małoletniej Pauliny N. (lat 14) zdecydowała w jej imieniu o skorzystaniu z prawa odmowy zeznań. Wobec oświadczenia Angeliki R. przewodniczący zezwolił pokrzywdzonym na opuszczenie sali rozpraw, informując, że mogą pozostać na niej w charakterze publiczności.

Oceń trafność decyzji przewodniczącego.

2. Oskarżony Jan N., który nie składał jeszcze wyjaśnień, nie stawiał się na rozprawę. Wobec tego, że oskarżony odebrał wezwanie na rozprawę i nie przedstawił usprawiedliwienia sąd zarządził zatrzymanie i przymusowe doprowadzenie. Po doprowadzeniu na kolejny termin rozprawy, oskarżony oświadczył, że zatrzymanie było bezprawne, gdyż nie wiedział o wezwaniu, a jego podpis na poświadczeniu odbioru wezwania został podrobiony. Dlatego składa do protokołu zażalenie na bezprawną decyzję o zatrzymaniu.

W tym stanie rzeczy, przewodniczący stwierdził, że zażalenie zostało złożone w terminie i po zamknięciu rozprawy zarządził przedstawić akta sądowi odwoławczemu celem rozpoznania zażalenia oskarżonego.

Oceń zaistniałą sytuację procesową?

3. Postanowieniem Sądu Okręgowego w K. z dnia 15 marca 2014 r. odwołano Janowi R., skazanemu za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. warunkowe zwolnienie, ustalając, że w wyznaczonym do dnia 20 września 2013 r. okresie próby popełnił przestępstwo z art. 279 § 1 k.k., za które wymierzono mu karę 2 lat pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Zażalenie na to postanowienie złożył skazany. Podniósł w nim, że choć przestępstwo zostało popełnione w okresie próby, to wyrok skazujący za to przestępstwo został wydany już po upływie tego okresu – 23 października 2013r. Sąd Apelacyjny w K. postanowieniem z dnia 25 kwietnia 2014 r. uchylił zaskarżone postanowienie i umorzył postępowanie wykonawcze.

Czym Sąd Apelacyjny uzasadnił swoje stanowisko?

POSTĘPOWANIE KARNE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE,

POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 12

1. Marek G. został oskarżony o popełnienie przestępstwa z art. 280 § 1 k.k., polegającego na tym, że w dniu 15 sierpnia 2012 r. w Krakowie dokonał rozboju na osobie Jacka R., zabierając mu w celu przywłaszczenia tablet o wartości 1000 zł. Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego, sąd uprzedził strony o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej i zakwalifikowania czynu zarzucanego oskarżonego z art. 292 § 1 k.k. Wydanym w tej sprawie wyrokiem, sąd uznał oskarżonego za winnego tego, że w dniu 18 sierpnia 2012 r. w Bochni nabył od nieustalonej osoby za kwotę 100 zł, pochodzący z rozboju na osobie Jacka R. tablet o wartości 1000 zł, o którym na podstawie towarzyszących okoliczności powinien i mógł przypuszczać, że został uzyskany za pomocą czynu zabronionego.

Wyrok zaskarżył Marek G., podnosząc w apelacji, że orzeczenie sądu I instancji jest dla niego krzywdzące, gdyż nie popełnił zarzucanego mu czynu, a skazano go za przestępstwo, o które nie został oskarżony.

Oceń zasadność apelacji oskarżonego.

2. W sprawie Grzegorza R., oskarżonego o przestępstwo z art. 158 § 1 k.k., wezwano w charakterze świadka Jana K., którego pouczone o prawie odmowy zeznań. Jan K. oskarżony w innej toczącej się sprawie o współudział w przestępstwie zarzucanym Grzegorzowi R., skorzystał z tego prawa. W tej sytuacji sąd odczytał złożone przez niego wyjaśnienia, w których wskazał na oskarżonego, jako jednego z uczestników bójki.

Wydany w tej sprawie wyrok skazujący zaskarżył obrońca oskarżonego. Apelujący podniósł, że zaskarżony wyrok został wydany z obrazą art. 186 § 1 k.p.k., zgodnie z którym zeznania osoby korzystającej z prawa odmowy zeznań, nie mogą stanowić dowodu w procesie karnym.

Czy apelacja obrońcy oskarżonego jest zasadna?

3. Paweł K., któremu dwukrotnie udzielono odroczenia wykonania kary z powodu choroby psychicznej, złożył kolejny wniosek o odroczenie wykonania kary. W uzasadnieniu podniósł, że pomimo leczenia stan jego zdrowia nie uległ poprawie. Na potwierdzenie tego przedstawił zaświadczenie lekarza psychiatry prowadzącego jego leczenie w PZP. Sąd nie uwzględnił wniosku skazanego. W uzasadnieniu stwierdził, że wobec wykorzystania rocznego okresu odroczenia, udzielenie dalszego odroczenia wykonania kary jest niedopuszczalne. Na postanowienie sądu zażalił się skazany. Powołując się na treść zaświadczenia lekarskiego, wskazał, że osadzenie go w zakładzie karnym może znacznie przyspieszyć rozwój choroby.

Oceń trafność decyzji sądu.

POSTĘPOWANIE KARNE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE,

POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 13

1. Janusz K. był podejrzany o popełnienie przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. Na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w K. z dnia 1 grudnia 2012 r. zastosowano wobec niego tymczasowe aresztowanie. Okres stosowania tego środka zapobiegawczego systematycznie przedłużano. W dniu 15 listopada 2013 r., prokurator skierował do Sądu Okręgowego w K. wniosek o przedłużenie okresu tymczasowego aresztowania do dnia 1 marca 2014 r. Postanowieniem z dnia 16 listopada 2013 r. Sąd Okręgowy stwierdził swoją niewłaściwość rzeczową i wniosek przekazał Sądowi Rejonowemu w K. W uzasadnieniu postanowienia wskazano, że skoro podejrzanemu już w dniu 10 grudnia 2012 r. wprowadzono do wykonania karę 8 lat pozbawienia wolności, to uprawnionym do dalszego przedłużenia aresztu pozostaje sąd właściwy do rozpoznania sprawy.

Oceń trafność decyzji sądu okręgowego. Czy jego postanowienie wiąże sąd rejonowy?

2.

Skazany zwrócił się do Prezesa Sądu Okręgowego w R. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w K., którym skazano go za przestępstwo z art. 158 § 3 k.k. na karę 4 lat pozbawienia wolności. W uzasadnieniu swojego wniosku podniósł, że od wychowawcy w zakładzie karnym dowiedział się, iż właściwym do rozpoznania jego sprawy w pierwszej instancji był Sąd Okręgowy. Prezes Sądu Okręgowego w R. zarządził zwrócić pismo skazanemu, informując go, że wniosek o wznowienie postępowania powinien być sporządzony i podpisany przez adwokata.

Czy prezes sądu postąpił słusznie?

3. Jan K., skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w A. z dnia 12 lipca 2013 r., na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania 30 godzin nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne, po dwóch miesiącach zaprzestał ją wykonywać. Sąd ustalił, że skazany uchyla się od wykonywania kary ograniczenia wolności. Na posiedzeniu w dniu 13 lutego 2014 r. zarządził mu wykonanie 5 miesięcy zastępczej kary pozbawienia wolności. Postanowienie zaskarżył obrońca skazanego podnosząc, że zarządzenie kary pozbawienia wolności było przedwczesne, gdyż w pierwszej kolejności należało zamienić karę ograniczenia wolności na zastępczą karę grzywny.

Proszę ocenić zasadność zażalenia obrońcy skazanego.

POSTĘPOWANIE KARNE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE,

POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 14

1. Paweł D. i Jakub S. zostali oskarżeni o popełnienie występku z art. 288 § 2 k.k. Wydając wyrok w tej sprawie, sąd rejonowy umorzył warunkowo postępowanie w stosunku do Pawła D., zaś w przypadku Jakuba S., który był wcześniej karany, odstąpił od wymierzenia kary. Wyrok zaskarżył na niekorzyść obu oskarżonych prokurator, domagając się zobowiązania Pawła D. do naprawienia szkody oraz orzeczenia wobec Jakuba S. środka karnego obowiązku naprawienia szkody. Sąd odwoławczy, dzieląc argumentację prokuratora, uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania sądowi I instancji. W uzasadnieniu wyroku stwierdzono, że z uwagi na zakaz *ne peius*, sąd odwoławczy nie mógł orzec reformatoryjnie.

Oceń trafność decyzji sądu. W czym wyraża się reguła *ne peius* w postępowaniu odwoławczym?

2. W trakcie postępowania przygotowawczego, na wniosek prokuratora, sąd rejonowy zastosował wobec podejrzanego o czyn z art. 148 § 1 k.k. środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania na okres 3 miesięcy. Podejrzanym w piśmie skierowanym do prokuratora, powołując się na swoją sytuację rodzinną, zwrócił się o zmianę tymczasowego aresztowania na dozór policji. Wobec zbliżającego się końca terminu stosowania aresztu, prokurator poinformował podejrzanego, że w terminie 7 dni jego wniosek zostanie przekazany do rozpoznania sądowi okręgowemu wraz z wnioskiem prokuratora o przedłużenie okresu tymczasowego aresztowania.

Kto jest uprawniony do rozpoznania wniosku podejrzanego? Czy podejrzanym może odwołać się od niekorzystnego rozstrzygnięcia w przedmiocie jego wniosku?

3. Sąd rodzinny przekazał prokuratorowi sprawę Piotra M., który po ukończeniu 15 lat dopuścił się czynu z art. 148 § 1 k.k. Uznał bowiem, że zachodzą okoliczności przemawiające za pociągnięciem nieletniego do odpowiedzialności na zasadach określonych w art. 10 § 2 k.k. Po sporządzeniu aktu oskarżenia prokurator skierował sprawę Piotra M. do sądu okręgowego – wydziału karnego. Obrońca oskarżonego wniósł o stwierdzenie niewłaściwości rzeczowej sądu okręgowego i przekazanie sprawy sądowi rodzinnemu, gdyż zgodnie z przepisami ustawy, sprawy nieletnich należą do właściwości sądów rodzinnych.

Oceń zasadność wniosku obrońcy.

POSTĘPOWANIE KARNE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE,

POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 15

1. Andrzej N. skazany na kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia ich wykonania zwrócił się do Sądu Okręgowego w K. o wydanie wyroku łącznego obejmującego skazania prawomocnymi wyrokami:

— Sądu Rejonowego w S. z dnia 12.03.2010 r. za przestępstwo z art. 207 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w okresie od maja 2006 r. do 10 lipca 2009 r.

— Sądu Okręgowego w K. z dnia 10.05.2012 r. za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. popełnione w dniu 1.11.2008 r.,

W kolejnym piśmie skierowanym do Sądu skazany oświadczył, że został warunkowo zwolniony z sumy kar i dlatego cofa wniosek o wydanie wyroku łącznego.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na mocy art. 17 § 1 pkt 9 k.p.k. umorzył postępowanie.

Oceń trafność decyzji sądu.

2. Z uwagi na podeszły wiek pokrzywdzonego, Sąd Okręgowy w R. postanowił przesłuchać go jako świadka w ramach pomocy prawnej przez sąd wezwany. Odezwe o przesłuchanie świadka przesłano do Sądu Rejonowego w M. Apelację od wydanego później w tej sprawie wyroku wywiódł obrońca oskarżonego. Wskazał w niej na istnienie uchybień o charakterze bezwzględnych przyczyn odwoławczych. Apelujący podniósł, że w sprawie należącej do właściwości rzeczowej sądu okręgowego, tak istotną czynność dowodową, jak przesłuchanie pokrzywdzonego wykonywał sąd niższego rzędu, co więcej sąd ten był nienależycie obsadzony, gdyż w sprawie rozpoznawanej w składzie sędziego i dwóch ławników, sąd wezwany procedował w składzie jednoosobowym.

Czy apelacja obrońcy oskarżonego jest zasadna?

3. W sprawie nieletniego Dawida J. (lat 16), podejrzanego o popełnienie przestępstwa z art. 148 § 2 k.k., sąd rejonowy zastosował na wniosek prokuratora środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania na okres 2 miesięcy. Zażalenie na postanowienie sądu złożył obrońca nieletniego. Skarżący podniósł, że w postępowaniu w sprawach nieletnich nie jest dopuszczalne stosowanie tymczasowego aresztowania. To, że Dawidowi J. zarzucono popełnienie czynu zabronionego, wymienionego w art. 10 § 2 k.k., nie zmienia faktu, że nadal posiada on status nieletniego, wobec którego można stosować co najwyżej umieszczenie w schronisku dla nieletnich.

Oceń zasadność zażalenia obrońcy.

POSTĘPOWANIE KARNE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE,

POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 16

1. Sąd rejonowy orzekł, że pokrzywdzony nie może brać udziału w procesie w charakterze oskarżyciela posiłkowego, gdyż oświadczenie w tym przedmiocie złożył po terminie. Pokrzywdzony w terminie 7 dni złożył zażalenie na to postanowienie. Podniósł w nim, że nie został prawidłowo powiadomiony o terminie pierwszej rozprawy. Kierowane do niego wezwanie odebrała teściowa i zapomniała mu je przekazać. Dlatego nie mógł złożyć wymaganego oświadczenia w terminie. Na wypadek nieuwzględnienia zażalenia dołączył do niego wniosek o przywrócenie terminu do złożenia oświadczenia, że będzie działał w charakterze oskarżyciela posiłkowego.

Jakie czynności podejmie teraz sąd lub przewodniczący wydziału?

2. Prokurator skierował do sądu rejonowego wniosek o zastosowanie wobec podejrzanego tymczasowego aresztowania na okres 3 miesięcy. Po rozpoznaniu sprawy sąd postanowił nie uwzględnić wniosku prokuratora i zastosować wobec podejrzanego dozór Policji. W uzasadnieniu postanowienia Sąd stwierdził, że materiał dowodowy, którym dysponuje prokurator nie wskazuje na duże prawdopodobieństwo, że oskarżony popełnił przestępstwo, dlatego też dla zapewnienia prawidłowego toku śledztwa wystarczającym będzie zastosowanie wolnościowego środka zapobiegawczego. Postanowienie zaskarżone zostało przez prokuratora i podejrzanego. Prokurator zarzucił skarżonemu orzeczeniu obrazę prawa procesowego, polegającą na zastosowaniu środka zapobiegawczego, którego stosowanie w postępowaniu przygotowawczym leży w gestii prokuratora. Podejrzanym w swoim zażaleniu podniósł, że nie zgadza się na stosowanie jakiegokolwiek środka zapobiegawczego, gdyż nie popełnił żadnego przestępstwa.

Oceń zasadność zażaleń podejrzanego i prokuratora.

3. Skazany Krzysztof R. korzystał z odroczenia wykonania kary pozbawienia wolności przez okres 1 roku, gdyż choroba psychiczna skazanego uniemożliwiała jej wykonanie. Przed upływem okresu odroczenia, obrońca Krzysztofa R., powołując się na opinię lekarską, wniósł o zawieszenie postępowania wykonawczego z uwagi na przewlekłą, ciężką chorobę psychiczną skazanego. Sąd nie uwzględnił wniosku obrońcy, ograniczając się do stwierdzenia, że w sytuacji skazanego, wniosek o zawieszenie postępowania wykonawczego stanowi próbę obejścia rygorów korzystania z instytucji odroczenia wykonania kary.

Czy stanowisko sądu jest słuszne?

POSTĘPOWANIE KARNE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE,

POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 17

1. W dołączonym do aktu oskarżenia wniosku, prokurator wniósł o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzenie Janowi K. oskarżonemu o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. kary 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat. Wobec tego, że po wniesieniu aktu oskarżenia do Sądu wpłynęło pismo pokrzywdzonego, w którym oświadczył, że będzie występował w sprawie w charakterze oskarżyciela posiłkowego i nie wyraża zgody na pobłażliwość wobec oskarżonego i stosowanie jakichkolwiek kar wolnościowych, prezes sądu, uznając za niecelowe wyznaczanie posiedzenia, skierował sprawę na rozprawę.

Oceń zasadność decyzji prezesa.

2. Zarządzeniem przewodniczącego wydziału z dnia 10 kwietnia 2014 r., odmówiono przyjęcia kasacji wywiedzionej przez oskarżyciela prywatnego od wyroku sądu okręgowego z dnia 1 grudnia 2014 r., którym zmieniono wyrok sądu rejonowego i uniewinniono oskarżonego od popełnienia przestępstwa z art. 157 § 2 k.k. W uzasadnieniu zarządzenia stwierdzono, że kasacja została złożona po upływie 30 dni od daty doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem. W tej sytuacji oskarżyciel prywatny, pismem nadanym w urzędzie pocztowym w dniu 1 czerwca 2014 r., zwrócił się do Rzecznika Praw Obywatelskich, aby wniósł kasację od krzywdzącego go wyroku sądu odwoławczego, którym bezpodstawnie nie dano wiary jego zeznaniom i uwolniono od odpowiedzialności karnej sprawcę brutalnego pobicia.

Czy w tej sytuacji oskarżyciel prywatny mógł doprowadzić do poddania wyroku sądu odwoławczego kontroli kasacyjnej?

3. W sprawie Jana P., umieszczonego w zamkniętym zakładzie psychiatrycznym, wyznaczono posiedzenie w sprawie rozstrzygnięcia kwestii dalszego stosowania środka zabezpieczającego. Na posiedzeniu ujawniono zaświadczenie dyrektora zakładu, z którego wynikało, że leczenie Jana P. nadal nie przynosi żadnych pozytywnych rezultatów. Przeciwnie choroba osadzonego systematycznie się pogłębia. obrońca wniósł o odroczenie posiedzenia w celu uzyskania opinii dwóch biegłych lekarzy psychiatrów. Prokurator domagał się oddalenia wniosku obrońcy, podnosząc, że żądanie przez sąd opinii o stanie zdrowia sprawcy i wynikach leczenia jest fakultatywne, a w świetle jednoznacznej treści ujawnionego zaświadczenia brak wątpliwości, które należałoby wyjaśniać za pomocą opinii biegłych.

Oceń zasadność stanowisk obrońcy i prokuratora.

POSTĘPOWANIE KARNE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE,

POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 18

1. Na rozprawie w dniu 17 kwietnia 2014 r. oskarżony Andrzej G., któremu zarzucono popełnienie zbrodni z art. 280 § 2 k.k. złożył wniosek o uchylenie tymczasowego aresztowania. obrońca poparł wniosek oskarżonego, a prokurator domagał się nieuwzględnienia wniosku. Sąd okręgowy odroczył rozprawę w celu wezwania świadków. Poinformował jednocześnie obecnych na rozprawie, że wniosek oskarżonego zostanie rozpoznany na posiedzeniu w dniu 28 kwietnia 2014 r., po uzyskaniu z aresztu śledczego informacji o stanie zdrowia oskarżonego. Wydane na tym posiedzeniu postanowienie zaskarżył obrońca oskarżonego. Powołując się na bezwzględną przyczynę odwoławczą podniósł, że postanowienie zostało wydane przez nienależycie obsadzony Sąd. W składzie brak było ławników, a wymieniony w postanowieniu sędzia nie uczestniczył w rozprawie i nie orzeka w sprawie oskarżonego.

Oceń zasadność zażalenia obrońcy oskarżonego.

2. W wyroku skazującym Piotra M. na karę 1 roku pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu na poczet orzeczonej kary okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 10 maja 2012 r. do dnia 10 maja 2013 r., uznając karę za wykonaną w całości. Po uprawomocnieniu się wyroku, Sąd orzekł o skorygowaniu rozstrzygnięcia o zaliczeniu tymczasowego aresztu. W wydanym postanowieniu stwierdził, że w związku z wprowadzeniem oskarżonemu w dniu 10 maja 2012 r. do wykonania kary 3 lat pozbawienia wolności orzeczonej w innej sprawie, błędnie zaliczono tymczasowe aresztowanie na poczet wymierzonej Piotrowi M. kary.

Zażalenie na to postanowienie złożył oskarżony. Podniósł w nim, że przepisy pozwalają jedynie na uzupełniające zaliczenie tymczasowego aresztowania, a nie na korygowanie prawomocnych wyroków na niekorzyść oskarżonych. Dodał, że gdyby wiedział, że wbrew treści wyroku, będzie musiał odbywać karę, to na pewno wywiódłby apelację.

Czy zażalenie oskarżonego jest zasadne?

3. Janusz J. został skazany za przestępstwo z art. 278 § 3 k.k. na karę 200 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda. Wobec tego, że egzekucja grzywny okazała się bezskuteczna sąd zarządził skazanemu wykonanie kary zastępczej 100 dni pozbawienia wolności. Zażalenie na to postanowienie złożył skazany. W jego uzasadnieniu podniósł, że taki sposób wykonania kary jest dla niego krzywdzący, gdyż w pierwszej kolejności, karę grzywny należało zamienić na pracę społecznie użyteczną.

Oceń zasadność zażalenia skazanego.

POSTĘPOWANIE KARNE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE,

POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 19

1. Jonasz O., oskarżony o czyn z art. 280 § 1 k.k., zwrócił się do prezesa sądu okręgowego o wyznaczenie obrońcy z urzędu. W uzasadnieniu wniosku podniósł, że od pięciu lat pozostaje bez pracy i nie posiada środków, aby ustanowić obrońcę z wyboru. Prezes sądu odmówił wyznaczenia obrońcy z urzędu, stwierdzając, że w sytuacji gdy okoliczności sprawy są oczywiste, a prokurator złożył wniosek o wydanie wyroku skazującego bez rozprawy, nie ma przesłanek wskazujących na istnienie okoliczności utrudniających oskarżonemu samodzielne prowadzenie obrony. Zażalenie na to zarządzenie złożył oskarżony podnosząc, że w postępowaniu przed sądem okręgowym obrona jest obligatoryjna.

Prezes sądu odmówił przyjęcia zażalenia oskarżonego jako niedopuszczalnego z mocy prawa.

Oceń zasadność zarządzeń prezesa sądu. Czy oskarżony ma jeszcze możliwość skutecznego kwestionowania zasadności niekorzystnej dla niego decyzji?

2. Rozpoznając na rozprawie sprawę Artura Ż. oskarżonego o zbrodnię z art. 280 § 2 k.k., sąd postanowił przedłużyć oskarżonemu okres tymczasowego aresztowania na dalsze 3 miesiące. Na powyższe postanowienie zażalił się oskarżony, dołączając zaświadczenie lekarza więziennego o potrzebie przeprowadzenia zabiegu chirurgicznego w warunkach wolnościowych. Widząc potrzebę pilnego rozstrzygnięcia sprawy przewodniczący wydziału skierował sprawę na posiedzenie, celem rozważenia przychylenia się do zażalenia oskarżonego.

Czy jest możliwe przychylenie się do zażalenia oskarżonego? W jakim składzie powinien orzekać sąd na wyznaczonym posiedzeniu? Czy na tym etapie postępowania sąd jest władny uchylić stosowany środek zapobiegawczy?

3. Nieletni Roman K., któremu zarzucono popełnienie czynu karalnego z art. 157 § 1 k.k., podał na rozprawie, że w związku z podejmowanymi próbami samobójczymi, trzykrotnie przebywał na leczeniu w szpitalu psychiatrycznym. W tym stanie rzeczy obrońca nieletniego wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii dwóch biegłych lekarzy psychiatrów na okoliczność poczytalności nieletniego w chwili czynu. Sąd nie uwzględnił wniosku obrońcy stwierdzając, że w innej sprawie dotyczącej nieletniego dopuszczono dowód z kompleksowej opinii rodzinnego ośrodka konsultacyjno – diagnostycznego, w której wydaniu uczestniczył lekarz psychiatra oraz biegły psycholog i pedagog. Z opinii tej wynika, że nie stwierdzono u nieletniego zaburzeń psychicznych. Opinia ta została wydana zaledwie dwa miesiące wcześniej, a zatem zgodnie z regułami postępowania w sprawach nieletnich, zabraniającymi zasięgania opinii częściej niż co 6 miesięcy, brak przesłanek do uwzględnienia wniosku obrońcy

Czyje stanowisko jest słuszne i dlaczego?

POSTĘPOWANIE KARNE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE,

POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 20

1. Waldemar N. został skazany za przestępstwo z art. 284 § 1 k.k. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat. Jednocześnie na mocy art. 72 § 2 k.k. zobowiązano oskarżonego do naprawienia szkody w całości. Na rozprawie apelacyjnej, obrońca oskarżonego, domagając się jego uniewinnienia, podniósł dodatkowo, że o roszczeniu orzeczono już wcześniej w postępowaniu cywilnym. Obecny na rozprawie prokurator stwierdził, że wskazywana przez obrońcę okoliczność nie wyklucza stosowania środków probacyjnych, a ponadto apelujący nie podnosił jej w środku odwoławczym.

Jak w tej sytuacji postąpi sąd, jeżeli nie podzieli zarzutów apelacji?

2. W sprawie Pawła G., oskarżonego o przestępstwo z art. 207 § 1 k.k., przesłuchano w postępowaniu przygotowawczym pokrzywdzonego Grzegorza G. (lat 10) w trybie art. 185a § 2 k.p.k. Na rozprawie oskarżony, który nie korzystał z pomocy obrońcy, wniósł o ponowne przesłuchanie Grzegorza G. Motywując ten wniosek, oskarżony podniósł, że pokrzywdzony ma obecnie 14 lat i jest osobą dojrzałą i mniej podatną na wpływy matki. Sąd oddalił wniosek oskarżonego, gdyż nie ujawniły się żadne istotne okoliczności, których wyjaśnienie wymagałoby ponownego przesłuchania pokrzywdzonego. W apelacji od wydanego w tej sprawie wyroku skazującego, oskarżony zarzucił sądowi I instancji, że opierając się wyłącznie na złożonych w śledztwie zeznaniach pokrzywdzonego zignorował zasadę bezpośredniości, nie wyjaśnił wszystkich okoliczności sprawy i naruszył jego prawo do obrony.

Czy apelacja oskarżonego jest zasadna?

3. Arkadiusz K., skazany za przestępstwo z art. 197 § 1 k.k.w., złożył wniosek o udzielenie mu warunkowego zwolnienia z odbywania kary 8 lat pozbawienia wolności. Sąd penitencjarny, powołując na negatywną opinię z zakładu karnego, odmówił skazanemu udzielenia warunkowego zwolnienia. Postanowienie zaskarżył skazany, zarzucając sądowi, że wydając orzeczenie nie zasięgnął opinii biegłych, co w przypadku sprawców przestępstw „seksualnych” jest obligatoryjne.

Oceń zasadność zażalenia skazanego.

POSTĘPOWANIE KARNE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE,

POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 21

1. W sprawie toczącej się przed sądem okręgowym ustalono, że Adam G., oskarżony o popełnienie przestępstwa z art. 280 § 1 k.k., przebywa na terytorium Francji. W tej sytuacji sąd okręgowy, działając z urzędu, na posiedzeniu w dniu 10 marca 2014 r. postanowił o wydaniu europejskiego nakazu aresztowania oskarżonego. Zażalenie na to postanowienie złożył obrońca oskarżonego. Skarżący podniósł, że postanowienie zostało wydane mimo braku wniosku właściwego prokuratora okręgowego, a zatem jest dotknięte uchybieniem o charakterze bezwzględnej przyczyny odwoławczej - brakiem skargi uprawnionego oskarżyciela.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

2. Stwierdzając prawomocnie swoją niewłaściwość rzeczową, Sąd Okręgowy w K. przekazał sprawę Jana P, oskarżonego o przestępstwo z art. 280 § 2 k.k. Sądowi Rejonowemu w S. Sąd Okręgowy uznał, że skoro przedmiot, którym posługiwał się oskarżony nie stanowił broni palnej, to zarzucane oskarżonemu przestępstwo wyczerpuje znamiona występkę z art. 280 § 1 k.k. Po przeprowadzeniu przewodu sądowego przez Sąd Rejonowy, prokurator wniosł, aby Sąd uprzedził strony o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej i stwierdzając swoją niewłaściwość rzeczową, przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu w K. Uzasadniając swój wniosek podniósł, że wyniki postępowania dowodowego wskazują, iż z uwagi na zagrażający bezpośrednio życiu sposób działania oskarżonego, zarzucany mu czyn wyczerpuje znamiona z art. 280 § 2 k.k. Obrońca, powołując się na prawomocne rozstrzygnięcie kwestii właściwości rzeczowej przez sąd wyższego rzędu, wniosł o nieuwzględnienie wniosku prokuratora.

Czy dopuszczalnym jest uwzględnienie wniosku prokuratora?

3. Kurator zawodowy skierował do sądu wniosek o zarządzenie Janowi R. wykonania warunkowo zawieszanej kary 10 miesięcy pozbawienia wolności. W uzasadnieniu wniosku podniósł, że skazany uchyla się od dozoru i ignoruje nałożony na niego obowiązek powstrzymywania się od nadużywania alkoholu. Na posiedzeniu w dniu 20 marca 2014 r., sąd, uwzględniając wniosek kuratora, zarządził skazanemu wykonanie kary 10 miesięcy pozbawienia wolności. Tym samym postanowieniem wstrzymał wykonanie kary do czasu uprawomocnienia się postanowienia.

Oceń prawidłowość decyzji sądu. Omów kwestię wykonalności postanowień w postępowaniu wykonawczym.

POSTĘPOWANIE KARNE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 22

1. Oskarżeni Andrzej W. i Grzegorz P., którzy na etapie postępowania przygotowawczego nie przyznawali się do winy i odmawiali składania wyjaśnień, ustanowili tego samego obrońcę. Na rozprawie oskarżony Andrzej W. nie przyznał się do winy i skorzystał z prawa do odmowy wyjaśnień. Grzegorz P. przyznał się do winy i stwierdził, że zarzucane mu przestępstwo z art. 279 § 1 k.k., którego miał się dopuścić z Andrzejem W., popełnił wprawdzie sam, ale za namową i przy pomocy współoskarżonego.

Czy zaistniała sytuacja będzie miała znaczenie dla dalszego biegu postępowania?

2. Jan K. został skazany za przestępstwo z art. 190 § 1 k.k. polegające na tym, że 20 grudnia 2012 r., w K., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, groził Annie R. pozbawieniem życia, a groźba ta wzbudziła u pokrzywdzonej uzasadnioną obawę spełnienia. Wyrok został zaskarżony przez obrońcę oskarżonego, który powołując się na błąd w ustaleniach faktycznych, wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu. Sąd odwoławczy, nie uwzględniając apelacji obrońcy zmienił zaskarżony wyrok, w ten sposób, że uzupełnił podstawę prawną skazania i wymiaru kary o przepis art. 65 § 1 k.k., a w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Oceń trafność rozstrzygnięcia Sądu odwoławczego.

3. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Krakowie, Janusz S. został skazany za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat. Oddano go również pod dozór kuratora. W okresie próby skazany popełnił przestępstwo podobne, za które wymierzono mu karę pozbawienia wolności. Skazany zamieszkuje na stałe w Szczecinie.

Wskaż sąd właściwy do zarządzenia wykonania kary.

POSTĘPOWANIE KARNE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE,

POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 23

1. Na rozprawie apelacyjnej, w ramach wniosków zgłaszanych przed otwarciem przewodu sądowego, obrońca oskarżonego wniosł o wyłączenie przewodniczącego składu orzekającego, sędziego Pawła M. W uzasadnieniu wniosku podniósł, że wymieniony sędzia jest wyłączony z mocy prawa, gdyż przewodniczył składowi orzekającemu, który uchylił poprzedni wydany w tej sprawie wyrok i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania. Stwierdził, że wniosek o wyłączenie jest tym bardziej zasadny, że uchylonym wyrokiem uniewinniono oskarżonego, a w wyniku ponownego rozpoznania sprawy zapadł wyrok skazujący.

Oceń zasadność wniosku i wskaż, jakie skutki procesowe wywoła jego zgłoszenie.

2. Przed Sądem Okręgowym w G. toczy się postępowanie przeciwko Leszkowi Z., którego oskarżono o przestępstwo z art. 280 § 2 k.k. Przed zamknięciem przewodu sądowego, Sąd uprzedził strony o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej zarzucanego oskarżonemu przestępstwa przez przyjęcie, że stanowi ono wykroczenie z art. 119 § 1 k.w. W tej sytuacji oskarżony wniosł o przekazanie jego sprawy zgodnie właściwością rzeczową Sądowi Rejonowemu w G.

Czy Sąd Okręgowy może wyrokować w tej sprawie i czy sygnalizowana zmiana kwalifikacji prawnej czynu będzie miała wpływ na dalszy tok postępowania?

3. Prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w S. z dnia 10 stycznia 2014 r., zarządził Andrzejowi K. wykonanie kary 10 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. Postanowienie wydano na podstawie art. 75 § 1 k.k. W oparciu o odpis prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w G. ustalono, że w okresie próby skazany popełnił przestępstwo z art. 279 § 1 k.k., za które wymierzono mu karę 2 lat pozbawienia wolności. W dniu 13 maja 2014 r. skazany poinformował Sąd Rejonowy w S., że na skutek przywrócenia mu terminu do wniesienia apelacji i wniesienia środka odwoławczego, wyrok Sądu Rejonowego w G. nie jest jeszcze prawomocny. Przeprowadzone czynności sprawdzające potwierdziły informacje skazanego.

Oceń zaistniałą sytuację.

POSTĘPOWANIE KARNE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE,

POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 24

1. W sprawie Grzegorza R., oskarżonego o przestępstwo z art. 207 § 1 k.k., pełnomocnik pokrzywdzonej, składając jej oświadczenie, że będzie działała w charakterze oskarżyciela posiłkowego, wniósł o odwołanie wyznaczonego już pierwszego terminu rozprawy i zawieszenie postępowania karnego na okres 5 miesięcy. W uzasadnieniu wniosku podał, że z uwagi na urazy doznane w wypadku drogowym, oskarżycielka posiłkowa będzie w tym okresie przechodziła kolejne skomplikowane zabiegi operacyjne.

Oceń zasadność wniosku pełnomocnika. Jaką decyzję w tej sprawie podejmie sąd i czy będzie ona zaskarżalna?

2. Prokurator skierował do sądu rejonowego akt oskarżenia przeciwko Rafałowi P. Oskarżonemu zarzucił popełnienie przestępstwa z art. 197 § 1 k.k. Po dokonaniu wstępnej kontroli aktu oskarżenia, sąd postanowił zwrócić akt oskarżenia prokuratorowi, celem uzupełnienia jego braków poprzez podanie właściwej kwalifikacji prawnej czynu zarzucanego oskarżonemu oraz sporządzenie prawidłowego uzasadnienia. W uzasadnieniu postanowienia podniesiono, że wbrew podanej kwalifikacji, zarówno opis czynu, jak i zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazują jednoznacznie, że zachowanie oskarżonego wyczerpuje znamiona zbrodni z art. 197 § 3 pkt 1 k.k., zaś ogólnikowość uzasadnienia aktu oskarżenia, nie daje odpowiedzi na pytanie, czym kierował się prokurator, kwalifikując czyn oskarżonego.

Na powyższe postanowienie złożył zażalenie oskarżony, zarzucając mu naruszenie zasady skargowości.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

3. Udzielając warunkowego zwolnienia z odbycia reszty kary pozbawienia wolności, sąd penitencjarny oddał Zbigniewa J. pod dozór kuratora sądowego. Wobec tego, że z przeprowadzanych wywiadów w miejscu zamieszkania wynikało, że skazany nie wywiązywał się z obowiązku powstrzymywania się od nadużywania alkoholu, kurator udzielił mu pisemnego upomnienia.

Czy skazany, który nie zgadza się decyzją kuratora ma możliwość ją podważyć, a jeżeli tak, to w jakim trybie?

POSTĘPOWANIE KARNE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE,

POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 25

1. Do sądu wpłynął akt oskarżenia przeciwko Janowi L., któremu prokurator zarzucił popełnienie przestępstwa z art. 209 § 1 k.k. Prezes sądu, dokonując wstępnej kontroli aktu oskarżenia, uznał, że w przypadku oskarżonego zachodzą przesłanki do warunkowego umorzenia postępowania i dlatego skierował sprawę na posiedzenie. Na posiedzenie stawili się: prokurator, oskarżony i pokrzywdzona Joanna L. Prokurator stwierdził, że wobec braku wniosku oskarżyciela o warunkowe umorzenie postępowania, sprawa powinna być rozpoznana na rozprawie. Pokrzywdzona oświadczyła, że stanowczo sprzeciwia się pobłażliwemu traktowaniu oskarżonego i nie wyraża zgody na warunkowe umorzenie postępowania. Oskarżony oświadczył, że pozostawia decyzję do uznania Sądu. W tej sytuacji, pomimo sprzeciwu prokuratora i pokrzywdzonego, sąd wydał wyrok warunkowo umarzający postępowanie.

Czy w tej sytuacji dopuszczalnym było wydanie wyroku? Kto i w jakim trybie może zaskarżyć ten wyrok?

2. Wobec tego, że oskarżony Paweł M., który złożył już wyjaśnienia, nie stawiał się na rozprawę bez usprawiedliwienia, Sąd Rejonowy w G. zarządził zatrzymanie i przymusowe doprowadzenie oskarżonego. Z uwagi na zamieszkiwanie w R., w odległości kilkuset kilometrów od siedziby Sądu, Paweł M. został zatrzymany w dniu 12 kwietnia 2014 r., a w dniu 13 kwietnia 2014 r. doprowadzono go na rozprawę. W dniu 20 maja 2014 r. oskarżony złożył w Sądzie Rejonowym w R. zażalenie na zatrzymanie i przymusowe doprowadzenie. Podniósł w nim, że z uwagi przyznanie się do winy i złożenie wyjaśnień, jego obecność na rozprawie byłaby zbyteczna.

Jakie czynności w tej sprawie podejmie Sąd Rejonowy w R.?

3. W stosunku do Janusza L. orzeczono środek poprawczy w postaci umieszczenia w zakładzie poprawczym. Po upływie 3 miesięcy od umieszczenia nieletniego w zakładzie poprawczym, Janusz L., cieszący się bardzo dobrą opinią, zwrócił się do sądu penitencjarnego o udzielenie mu warunkowego zwolnienia z zakładu poprawczego.

Oceń zaistniałą sytuację.

POSTĘPOWANIE KARNE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE,

POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 26

1. W dniu 12 lutego 2014 r. pokrzywdzonemu doręczono odpis postanowienia prokuratora, którym powtórnie odmówiono wszczęcia postępowania o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. 148 § 1 k.k. W dniu 20 marca 2014 r. pokrzywdzony wniósł do sądu okręgowego sporządzony i podpisany przez adwokata akt oskarżenia, w którym zarzucił oskarżonemu popełnienie przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. Dołączył do niego również wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia aktu oskarżenia. W uzasadnieniu wniosku podniósł, że jeszcze w dniu 12 lutego 2014 uległ poważnemu wypadkowi drogowemu i przez okres 5 dni utrzymywano go w śpiączce farmakologicznej. Przeszedł kilka poważnych zabiegów operacyjnych i nadal przebywa w szpitalu, co potwierdził stosownym zaświadczeniem.

Jak w tej sytuacji powinien postąpić sąd okręgowy?

2. We wniosku skierowanym do Sądu Rejonowego w G., skazany Jan P. zwrócił się o wydanie wyroku łącznego, obejmującego skazania wyrokami:

- Wojskowego Sądu Garnizonowego w W. z dnia 21 sierpnia 2008 r. za przestępstwo z art. 345 § 2 k.k. popełnione w dniu 8 maja 2008 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności,
- Sądu Okręgowego w K. z dnia 10 maja 2013 r., za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k., popełnione w dniu 1 stycznia 2009 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności,
- Sądu Rejonowego w G. z dnia 5 lipca 2013 r., za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k., popełnione 10 grudnia 2009 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 lat.

Który z sądów jest właściwy do orzekania w sprawie skazanego?

3. Jan W. został prawomocnie skazany na karę 200 stawek dziennych grzywny po 50 zł każda. Na podstawie art. 46 § 2 k.k. orzeczono od niego nawiazkę w kwocie 5000 zł na rzecz pokrzywdzonego. Obciążono go również kosztami sądowymi w kwocie 2500 zł. Po wezwaniu do uiszczenia grzywny i kosztów sądowych. Jan W., z uwagi na swoją sytuację majątkową, zwrócił się do swojego obrońcy o wystąpienie z wnioskiem o odroczenie uiszczenia grzywny, nawiazki i kosztów lub o rozłożenie spłaty tych należności lub raty.

W jakim zakresie wniosek obrońcy będzie mógł realizować oczekiwania skazanego i do jakiego organu obrońca powinien go skierować.

POSTĘPOWANIE KARNE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE,

POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 27

1. Alicja B. złożyła w dniu 3 lutego 2014 r. prywatny akt oskarżenia. Oskarżyła w nim Leszka M. o to, że w dniu 15 września 2013 r., uderzając ją w twarz, naruszył jej nietykalność cielesną. W dniu 4 lutego 2014 r., zarządzeniem przewodniczącego wydziału Alicja W. została wezwana do uiszczenia w terminie 7 dni zryczałtowanej równowartości wydatków w kwocie 300 zł pod rygorem uznania pisma za bezskuteczne. Pismo zawierające wezwanie zostało doręczone oskarżycielce prywatnej w dniu 6 lutego 2014 r. W dniu 14 lutego 2014 r. Alicja B. zwróciła się do sądu o przedłużenie określonego jej terminu uiszczenia opłaty do dnia 20 lutego 2014 r., gdyż w tym dniu pobiera emeryturę.

Jaki jest charakter terminu do uzupełnienia braków formalnych, czy możliwym jest uwzględnienie wniosku oskarżycielki prywatnej?

2. Grzegorz W. został skazany wyrokiem sądu rejonowego z dnia 12 lipca 2013 r. na karę 100 stawek dziennych grzywny w wysokości 20 złotych każda. Wobec złożenia przez prokuratora apelacji, wyrok uprawomocnił się w dniu 20 listopada 2013 r. Sąd odwoławczy utrzymał w mocy zaskarżony wyrok. W dniu 15 stycznia 2014 r. wezwano skazanego do uiszczenia grzywny w terminie 30 dni. W piśmie skierowanym do sądu rejonowego, Grzegorz W. zwrócił się o zaliczenie mu na poczet grzywny okresu tymczasowego aresztowania w dniach od 20 lipca 2013 r. do 1 sierpnia 2013 r. W toku postępowania wywołanego wnioskiem skazanego ustalono, że wskazane przez niego tymczasowe aresztowanie było stosowane w śledztwie prowadzonym przez prokuraturę rejonową. Z uwagi na cofnięcie wniosku o ściganie, postępowanie przygotowawcze umorzono.

Czy w tej sytuacji dopuszczalnym jest zaliczenie tymczasowego aresztowania na poczet kary grzywny?

3. Janusz S. został skazany wyrokiem sądu rejonowego na karę 12 miesięcy ograniczenia wolności, z poleceniem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym. W trakcie odbywania kary, skazany zwrócił się do sądu penitencjarnego o udzielenie przerwy w odbywaniu kary. W uzasadnieniu wniosku podniósł, że doznał wieloodłamowego złamania prawej nogi i musi poddać się zabiegowi operacyjnemu oraz rehabilitacji, trwającej co najmniej 4 miesiące.

Jak będzie przebiegał dalszy tok postępowania? Zaproponuj rozstrzygnięcie sprawy.

POSTĘPOWANIE KARNE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE,

POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 28

1. Na posiedzeniu w dniu 17 marca 2014 r. sąd rejonowy zastosował wobec podejrzanego Andrzeja W. środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania na okres 3 miesięcy. Przewodniczący ogłosił obecnemu na posiedzeniu podejrzanemu postanowienie i podał ustne motywy rozstrzygnięcia, pouczając o możliwości wniesienia zażalenia w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia. Jednocześnie z uwagi na rozległość materiału dowodowego, a także obszerność wniosku prokuratora o zastosowanie tymczasowego aresztowania, przewodniczący zarządził odroczenie sporządzenia uzasadnienia postanowienia na okres 7 dni.

Oceń zaistniałą sytuację. Czy w przypadku postanowienia o zastosowaniu tymczasowego aresztowania dopuszczalnym było odroczenie sporządzenia uzasadnienia? Jakie czynności podejmie przewodniczący wydziału, jeżeli podejrzaný złoży zażalenie dopiero w terminie 7 dni od doręczenia mu postanowienia uzasadnieniem?

2. Dawid J. został skazany na przestępstwo z art. 207 § 1 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 lat. Na skutek uwzględnienia apelacji wywiedzionej przez obrońcę skazanego, który kwestionował winę oskarżonego, uchylono wyrok sądu pierwszej instancji i przekazano sprawę do ponownego rozpoznania. Wobec powzięcia wątpliwości co do poczytalności oskarżonego, sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy psychiatrów, którzy stwierdzili, że w chwili czynu znajdował się w stanie niepoczytalności określonej w art. 31 § 1 i zachodzi wysokie prawdopodobieństwo, że popełni ponownie czyn o znacznej społecznej szkodliwości. W tym stanie rzeczy sąd umorzył postępowanie i orzekł o umieszczeniu oskarżonego w zakładzie psychiatrycznym. Apelację od tego wyroku wniósł obrońca oskarżonego. Zarzucając mu naruszenie zakazu *reformationis in peius*, obrońca stwierdził, że nie ulega jakiegokolwiek wątpliwości, że wyrok wydany w konsekwencji uwzględnienia środka odwoławczego wywiedzonego wyłącznie na korzyść oskarżonego jest dla niego wyjątkowo niekorzystny.

Czy apelacja obrońcy oskarżonego jest zasadna? Na czym polega zakaz *reformationis in peius* w przypadku przekazania sprawy do ponownego rozpoznania?

3. Nieletni Janusz J., wobec którego orzeczono umieszczenie w zakładzie poprawczym, został również skazany wyrokiem sądu rejonowego za przestępstwo z art. 157 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności. W piśmie skierowanym do sądu rodzinnego, Janusz J. zwrócił się z prośbą o to, aby w pierwszej kolejności wykonać środek poprawczy, co umożliwiłoby mu ukończenie edukacji i zdobycie zawodu.

Czy sąd rodzinny może uwzględnić wniosek?

POSTĘPOWANIE KARNE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE,

POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 29

1. W rozprawie w dniu 7 lutego 2014 r. uczestniczyli: prokurator, oskarżony Andrzej G. – doprowadzony z zakładu karnego, gdzie odbywa karę pozbawienia wolności orzeczoną w innej sprawie oraz jego obrońca. Nie stawiał się natomiast oskarżyciel posiłkowy. Z uwagi na zawilość sprawy sąd odroczył wydanie wyroku do dnia 10 lutego 2014 r. Na ogłoszenie wyroku nie doprowadzono oskarżonego, nie stawiał się jego obrońca, jak również prokurator i oskarżyciel posiłkowy, którego nie powiadomiono o terminie publikacji. Jeszcze w dniu 10 lutego 2014 r. oskarżony złożył wniosek o doręczenie mu odpisu wyroku. Odpis wyroku doręczono mu 15 lutego 2014 r., a w dniu 20 lutego 2014 r. oskarżony złożył wniosek o doręczenie mu uzasadnienia wyroku, w celu wywiedzenia apelacji. Zarządzeniem upoważnionego sędziego odmówiono przyjęcia wniosku oskarżonego, jako złożonego po terminie.

Czy zarządzenie sędziego jest słuszne? Jaka data wyznaczać będzie oskarżycielowi posiłkowemu bieg terminu do złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku?

2. W sprawie Grzegorza R., oskarżonego o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k., wezwano jako świadka Jan K., którego w odrębnym postępowaniu oskarżono o popełnienie przestępstwa z art. 291 § 1 k.k. Jan K., w toczącej się przeciwko niemu sprawie, wyjaśnił na etapie śledztwa, że nabył od Grzegorza R. przedmioty pochodzące z włamania, natomiast przed sądem nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień. Wezwany do złożenia zeznań w sprawie Grzegorza R., świadek powołał się na toczące się przeciwko niemu postępowanie i oświadczył, że korzystając z przysługującego mu prawa, odmawia jakichkolwiek zeznań. W tym stanie rzeczy sąd odczytał wyjaśnienia Jana K., które złożył w charakterze podejrzanego.

Czy decyzja sądu była trafna? Z jakich uprawnień mógł skorzystać wezwany w tej sprawie świadek?

3. Mateusz K. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w S. na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 w stosunku miesięcznym. Po wykonaniu 5 miesięcy kary, skazany zwrócił się do Sądu Rejonowego w K., w którego okręgu kara była wykonywana, aby zwolnić go z obowiązku nieodpłatnej pracy, a zamiast niej potrącać mu 10 % wynagrodzenia. W uzasadnieniu podniósł, że po wielomiesięcznych staraniach udało mu się zdobyć stałe zatrudnienie. Wykonywanie kary ograniczenia wolności w dotychczasowej formie nie pozwoli mu na utrzymanie zatrudnienia, które wiąże się z koniecznością kilkudniowych wyjazdów służbowych.

Czy możliwym jest uwzględnienie wniosku skazanego? Który sąd jest właściwy do orzekania w tym przedmiocie?

POSTĘPOWANIE KARNE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE,

POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 30

1. Grzegorz W. oskarżony został o popełnienie przestępstwa z art. 199 § 1 k.k. Po zawiadomieniu go o przesłaniu aktu oskarżenia do Sądu Rejonowego w K., oskarżony zwrócił się do Sądu Okręgowego w R. o wyłącznie podlegającego mu Sądowi Rejonowemu w K. od rozpoznawania jego sprawy i przekazanie jej innemu sądowi. W uzasadnieniu podał, że z racji pełnienia funkcji dyrektora miejscowej szkoły podstawowej, pomówienie go nadużycia seksualne stało się „faktem medialnym”. Jest osobą powszechnie znaną w środowisku lokalnym, a w szkole którą kierował, uczy się córka jednego z sędziów Sądu Rejonowego w K. Wszystko to sprawia, że sędziowie tego Sądu nie będą bezstronni.

Oceń zasadność wniosku? Jakie dalsze czynności zostaną podjęte w tej sprawie?

2. Wydany w sprawie Andrzeja G. wyrok, skazujący go za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k., został zaskarżony wyłącznie na niekorzyść oskarżonego. Prokurator, zaskarżając wyrok w zakresie kary, zarzucił mu rażącą niewspółmierność kary, wynikającą z niezasadnego zastosowania wobec oskarżonego instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary. Sąd odwoławczy, uwzględniając apelację, uchylił zaskarżony wyrok, uznając potrzebę uzupełnienia materiału dowodowego w zakresie okoliczności dotyczących przesłanek nadzwyczajnego złagodzenia kary. Po przeprowadzeniu ponownego, pełnego postępowania dowodowego, sąd uniewinnił oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyrok ponownie zaskarżył prokurator, ograniczając się do sformułowania zarzutu naruszenia prawa procesowego polegającego na orzekaniu przez sąd pierwszej instancji poza granicami przekazania.

Czy apelacja prokuratora jest zasadna? W jakim zakresie wyrok sądu odwoławczego jest wiążący dla sądu rozpoznającego ponownie sprawę.

3. Skazany Janusz W., składając wniosek o odroczenie wykonania kary, zwrócił się jednocześnie do sądu o wstrzymanie jej wykonania. W uzasadnieniu wniosku o wstrzymanie wykonania kary podniósł, że wprowadzenie do wykonania kary będzie skutkowało przerwaniem rozpoczętego leczenia. Doręczonym skazanemu postanowieniem, sąd nie uwzględnił wniosku skazanego o wstrzymanie wykonania kary. Zażalenie na to postanowienie złożył skazany. Zarzucając, że orzeczenie zostało oparte na błędnych ustaleniach faktycznych, stwierdził również, że rażąco narusza prawo procesowe, gdyż nie zawiera uzasadnienia.

Oceń zasadność zażalenia skazanego.

POSTĘPOWANIE KARNE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 31

1. Sąd rejonowy nie uwzględnił wniosku prokuratora o zastosowanie wobec podejrzanego Jana K. tymczasowego aresztowania, ale tytułem środka zapobiegawczego oddał go pod dozór Policji. Zażalenia na to postanowienie złożył prokurator. Sąd okręgowy, uwzględniając zażalenie prokuratora, zmienił zaskarżone postanowienie i zastosował wobec podejrzanego środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania na okres 2 miesięcy. Zażalenie na to postanowienie złożył podejrzany.

Czy wniesienie zażalenia było dopuszczalne. Jakie czynności podejmie w tej sprawie przewodniczący wydziału, któremu przedłożono zażalenie?

2. Andrzej W. został skazany za przestępstwo z art. 207 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności. Wyrok został zaskarżony na niekorzyść oskarżonego przez prokuratora, domagającego wymierzenia surowszej kary. Sąd odwoławczy nie uwzględnił apelacji prokuratora i utrzymał w mocy zaskarżony wyrok. Po wydaniu tego wyroku, do sądu I instancji wpłynęło pismo konkubiny skazanego, adresowane do Prezydenta RP o ułaskawienie Andrzeja W. Podniosła w nim, że skazany jest jedynym żywicielem rodziny. Wybaczyła mu, a on radykalnie się zmienił.

Jak potoczy się dalsze postępowanie w tej sprawie ?

3. Kurator zawodowy skierował do sądu wnioski o zarządzenie w trybie art. 75 § 2 k.k. wykonania warunkowo zawieszonej kary pozbawienia wolności. Na posiedzeniu, na które nie stawiał się zawiadomiony o jego terminie skazany, sąd zarządził wykonanie kary. Zażalenie na to postanowienie złożył skazany, podnosząc naruszenie prawa do obrony. Stwierdził, że był badany w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji przez biegłych lekarzy psychiatrów. Jakkolwiek nie stwierdzili oni żadnych okoliczności ograniczających jego poczytalność, to jednak do czasu wydania wyroku korzystał z pomocy obrońcy z urzędu. Wyznaczony obrońca nadal powinien go bronić, gdyż nie został zwolniony z tego obowiązku.

Oceń zasadność zażalenia skazanego.

POSTĘPOWANIE KARNE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 32

1. Do sądu wpłynęło pismo świadka Andrzeja M., w którym zwrócił się o sprostowanie protokołu rozprawy w części obejmującej jego zeznania. W uzasadnieniu swojego wniosku podniósł, że treść protokołu nie odzwierciedla złożonych przez niego zeznań i nie chce narażać się w przyszłości na zarzuty, że bezpodstawnie pomówił oskarżonego. Stwierdził, że wbrew temu, co zostało w zapisane w protokole, nie powiedział: „zostałem uderzony przez oskarżonego pięścią w głowę”, lecz „wydawało mi się, że oskarżony tak się zamachnął, jakby chciał mnie uderzyć pięścią w głowę”. Zgodnie z dekreacją prezesa sądu, pismo przedstawiono sędziemu referentowi.

Czy Andrzej M. był uprawniony do złożenia wniosku o sprostowanie protokołu? Jakie czynności podejmie w tej sprawie sędzia prowadzący sprawę?

2. Przed sądem toczyło się postępowanie przeciwko Andrzejowi S., który został oskarżony o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. Po przesłuchaniu oskarżonego, przewodniczący zarządził przerwę w celu udzielenia głosu stronom. Na wyznaczonej rozprawie, prokurator wniósł o umorzenie postępowania gdyż, na skutek zmiany przepisów, która nastąpiła w czasie przerwy, czyn zarzucany oskarżonemu, z uwagi na wartość przedmiotu czynu, może być oceniany wyłącznie jako wykroczenie z art. 119 § 1 k.w., którego karalność już ustała. Oskarżonego oświadczył, że skoro został postawiony przez sądem i przeprowadzono całe postępowanie dowodowe, to domaga się merytorycznego rozpoznania sprawy i uniewinnienia go od zarzucanego przestępstwa. Po odebraniu głosów stron, Sąd skierował sprawę na posiedzenie, na którym z uwagi na przedawnienie karalności, umorzył postępowanie o zarzucany oskarżonemu czyn, wyczerpujący znamiona wykroczenia z art. 119 § 1 k.w.

Czy w tej sytuacji sąd postąpił prawidłowo? Czy sytuacja, w której wyniki postępowania dowodowego nie potwierdzałyby sprawstwa oskarżonego, miałyby wpływ na rozstrzygnięcie sprawy?

3. W oparciu o materiały zgromadzone w toku postępowania prowadzonego w sprawie nieletniego Janusza T. (lat 16) o czyn karalny z art. 156 § 3 k.k., sąd rodzinny uznał, iż zachodzą okoliczności uzasadniające pociągnięcie nieletniego do odpowiedzialności na zasadach określonych w art. 10 § 2 k.k., tym bardziej, iż nie można wykluczyć, że w toku dalszego postępowania zajdzie potrzeba zastosowania surowszej kwalifikacji z art. 148 § 1 k.k. Dochodząc do takich wniosków, sąd rodzinny postanowił przekazać sprawę prokuratorowi.

W jakim zakresie postanowienie sądu jest wiążące dla prokuratora? Czy obliuguje go do wniesienia aktu oskarżenia?

POSTĘPOWANIE KARNE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE,
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 33

1. Uwzględniając wniosek prokuratora, sąd umorzył warunkowo postępowanie wobec oskarżonego Jana K. o przestępstwo z art. 177 § 1 k.k. na okres próby 3 lat. Wobec tego, że żadna ze stron nie wywiodła apelacji, wyrok stał się prawomocny. Po upływie 6 miesięcy okresu próby, prokurator skierował do sądu wniosek o sprostowanie oczywistej omyłki w wyroku. Stwierdził, że wydając wyrok, sąd kierował się treścią wniosku, który został dotknięty oczywistą omyłką pisarską, gdyż oczywistym jest, że maksymalny okres próby może wynosić przy warunkowym umorzeniu postępowania 2 lata. Dodał ponadto, że z protokołu przesłuchania podejrzanego wynika jednoznacznie, iż wystąpił on do prokuratora o warunkowe umorzenie postępowania na taki okres próby. Do wniosku o sprostowanie dołączono też oświadczenie asystenta, który przygotował, podpisany przez prokuratora wniosek o warunkowe umorzenie, że przez pomyłkę wpisał we wniosku cyfrę „3” zamiast „2”.

Oceń zasadność wniosku prokuratora. Jak w tej sytuacji powinien postąpić sąd?

2. Sąd rozpoznawał w trybie uproszczonym sprawę Jarosława P. oskarżonego o przestępstwo z art. 284 § 1 k.k. Oskarżony, któremu doręczono wezwanie, nie stawiał się na rozprawę wyznaczoną na dzień 20 lutego 2014 r. W tej sytuacji sąd postanowił prowadzić postępowanie bez jego udziału i odczytać złożone przez niego w dochodzeniu wyjaśnienia. W celu wezwania świadków sąd postanowił przerwać rozprawę do dnia 24 marca 2014 r. Wobec tego, że oskarżony ponownie nie stawiał się na wyznaczoną rozprawę, sąd przesłuchał wezwanych świadków i wydał wyrok zaoczny.

Oceń prawidłowość prowadzonego postępowania. Czy w tej sytuacji wydanie wyroku zaocznego było dopuszczalne?

3. Dyrektor gimnazjum, do którego uczęszcza Jakub Z. (lat 15), powiadomił sąd rodzinny, że nieletni uderzył koszem na śmieci Joannę S., nauczycielkę tej szkoły. Na skutek uderzenia nauczycielka doznała stłuczenia głowy, powodującego rozstrój zdrowia na okres 5 dni. W tym stanie rzeczy sędzia rodzinny wydał postanowienie o wszczęciu postępowania w przedmiocie popełnienia przez nieletniego czynu karalnego z art. 157 § 2 k.k.

Oceń zaistniałą sytuację. Czy dopuszczalnym było wszczęcie postępowania w sprawie o czyn ścigany z oskarżenia prywatnego?

POSTĘPOWANIE KARNE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE,

POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 34

1. W piwnicy domu Jana O. znaleziono podczas przeszukania spawarkę stanowiącą, jak ustalono, własność Klemensa M., któremu tę spawarkę skradziono w wyniku włamania 2 stycznia 2014 roku. Pokrzywdzony w postępowaniu przygotowawczym zeznał, że rozpoznał Jana O. jako sprawcę włamania, bo widział go jak uciekał ciągnąc za sobą wózek ze spawarką. Jan O. został oskarżony o czyn z art. 279 § 1 kk. Na rozprawie nie przyznając się do dokonania zarzucanego czynu Jan O. wyjaśnił, że spawarkę kupił od nieznanego mężczyzny 6 - go marca 2014 roku na bazarze za 300 złotych, bo cena była wyjątkowo atrakcyjna. Klemens M. jako świadek zeznał, że Jan O. jest podobny do sprawcy, którego widział, ale nie ma zupełnej pewności czy to jego widział krytycznego dnia. Sąd po uprzedzeniu o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej czynu zarzucanego (art. 399 kpk) skazał Jana O. za przestępstwo z art. 292 § 2 kpk popełnione 6 marca 2014 roku. W apelacji od tego wyroku obrońca oskarżonego podniósł zarzut istnienia bezwzględniej przyczyny odwoławczej z art. 439 pkt. 9 kpk w związku z art. 17 § 1 pkt. 9 kpk oraz wskazał, że sąd wyszedł poza granice oskarżenia, zażądał więc uniewinnienia oskarżonego.

Proszę zaproponować treść orzeczenia sądu odwoławczego i uzasadnić stanowisko.

2. Anna Z. adwokat nie wykonujący zawodu a prowadząca działalność gospodarczą, została skazana przez sąd okręgowy za przestępstwo z art. 284 § 2 kw związku z art. 294 § 1 kk. Nie zgadzając się z wyrokiem i taktyką swojego obrońcy, Anna Z. zrezygnowała z pomocy obrońcy i sama porządziła i wniosła w terminie apelację od tego wyroku. Prezes sądu ma wątpliwości, czy apelacja spełnia warunki formalne i czy pochodzi od osoby uprawnionej.

Proszę rozstrzygnąć wątpliwości prezesa sądu wskazując mające tu zastosowanie przepisy i uzasadniając zajęte stanowisko.

3. Skazany na karę 1 roku pozbawienia wolności Zenon A. po wezwaniu do stawienia się w zakładzie karnym wniósł o odroczenie wykonania kary podnosząc, że pozbawienie go wolności odbije się na sytuacji finansowej rodziny. Zanim sąd rozpoznał ten wniosek, Zenon A. został już doprowadzony do zakładu karnego celem odbycia kary.

Proszę zaproponować sposób dalszego procedowania w sprawie wniosku i uzasadnić zajęte stanowisko.

POSTĘPOWANIE KARNE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE,

POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 35

1. Michał P. zawiadomił policję, że nieznani sprawcy uszkodzili jego samochód wybijając szybę przednią o wartości 2.500 złotych. Żąda ich ustalenia i ukarania. Po dwóch tygodniach policjant wezwał Michała P. i powiadomił, że ustalono sprawców występkę, a są to: jego 17 – letni syn Leon i dwaj jego szkolni koledzy. Michał P. oświadczył wobec tego, że chce ścigania i ukarania pozostałych sprawców z wyłączeniem jego syna. Policjant odparł, że zasada niepodzielności wniosku o ściganie wymaga, by ścigać wszystkich sprawców albo nikogo, więc on albo wniosek składa albo go cofa. Michał P. oświadczył, że poradzi się prawnika przed podjęciem decyzji, policjant uznał, że to nic nie wniesie do sprawy a pokrzywdzony powinien się pośpieszyć, bo jak postawi zarzuty sprawcom to na cofnięcie wniosku będzie za późno.

Czy porada prawnika może wnieść coś istotnego do sprawy i sytuacji procesowej pokrzywdzonego ?

2. W sprawie o czyn z art. 177 § 1 kk prokurator dołączył do aktu oskarżenia wniosek o wydanie wyroku i orzeczenie wobec oskarżonego kary 120 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wielkości stawki na 60 złotych oraz obciążenie oskarżonego kosztami procesu. Na posiedzeniu wyznaczonym w przedmiocie wniosku stawili oskarżony i pokrzywdzony, który oświadczył, że jego zdaniem proponowana kara jest zbyt łagodna. Sąd wydał wyrok zgodnie z wnioskiem prokuratora. Następnego dnia wpłynął wniosek pokrzywdzonego o doręczenie mu odpisu wyroku z uzasadnieniem ponieważ chce wnieść apelację.

Proszę wyjaśnić, jakie znaczenie dla przebiegu postępowania ma udział pokrzywdzonego we wskazanym posiedzeniu, oraz przedstawić jaki będzie dalszy tok postępowania w przedmiotowej sprawie.

3. Po czterech miesiącach pobytu w zakładzie poprawczym nieletni wystąpił z wnioskiem o warunkowe zwolnienie z zakładu. Dyrektor zakładu w opinii wskazał na postępy w zachowaniu nieletniego i wyraził pozytywną opinię co do przestrzegania prawa i zasad współżycia społecznego w przyszłości. Przed umieszczeniem w zakładzie nieletni przebywał trzy miesiące w schronisku dla nieletnich.

Proszę ocenić istnienie (lub nie) podstaw do uwzględnienia wniosku, oraz wyjaśnić, wskazując stosowne przepisy prawa, kwestię ustalenia przez sąd: okresu pobytu w zakładzie poprawczym i okresu próby w przypadku warunkowego zwolnienia z zakładu poprawczego.

POSTĘPOWANIE KARNE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE,

POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 36

1. Paweł T. wniósł o wydanie wyroku łącznego obejmującego skazania w 3 wyrokach Sądu Rejonowego w P. i 2 wyrokach Sądu Rejonowego w K. Sąd Rejonowy w K. postanowieniem umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego stwierdziwszy brak warunków do wydania wyroku łącznego. Pół roku później Paweł T. ponownie wystąpił z wnioskiem o wydanie wyroku łącznego wskazując te same 5 wyroków oraz jeszcze jeden wyrok Sądu Rejonowego w P. w którym karę orzeczono z warunkowym zawieszeniem jej wykonania a okres próby przebiegł pozytywnie i upłynął rok temu. Sąd Rejonowy w K. na podstawie art.17 § 1 pkt. 7 kpk umorzył postępowanie ze względu na powagę rzeczy osądzonej, bowiem możliwość wydania wyroku łącznego co do spraw wymienionych we wniosku była już przedmiotem rozstrzygnięcia sądu a skazanie w kolejnej wskazanej sprawie uległo zatarciu. Paweł T. wniósł zażalenie na to postanowienie podnosząc, że sąd nie rozważył wszystkich możliwych konfiguracji połączenia wyroków.

Proszę ocenić zasadność orzeczenia sądu pierwszej instancji i zażalenia oraz zaproponować treść orzeczenia sądu odwoławczego.

2. W postępowaniu przygotowawczym podejrzany Jan P. korzystał z pomocy obrońcy z urzędu ustanowionego w oparciu o przepis art. 79 § 1 pkt. 3 kpk. Prokurator zarządził dokonanie oględzin miejsca zdarzenia z udziałem podejrzanego, biegłych i świadków. Na czynność tę nie stawiał się zawiadomiony prawidłowo obrońca podejrzanego wobec czego nie doszła ona do skutku. Obrońca nie stawiał się też, mimo powiadomienia, na kolejny wyznaczony termin.

Jakie działania może w tej sytuacji podjąć prokurator wobec niesubordynowanego obrońcy ?

3. Marek K. skazany na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne po odbyciu 5 miesięcy kary i wykonaniu obowiązku naprawienia szkody wystąpił do sądu o zwolnienie go od reszty kary i uznanie jej za wykonaną podkreślając, że cały czas przestrzegał porządku prawnego. Sąd odmówił zwolnienia od reszty kary podnosząc w uzasadnieniu postanowienia, że zwolnienie od reszty kary jest uprawnieniem a nie obowiązkiem sądu, zaś krótki okres kary odbytej nie daje rękojmi, że skazany został zresocjalizowany.

Proszę ocenić zasadność zapadłego postanowienia oraz wyjaśnić, czy skazany może je zaskarżyć.

POSTĘPOWANIE KARNE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE,

POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 37

1. W sprawie o czyn z art. 177 § 2 kk jednym z dowodów była opinia biegłego co do przyczyny i przebiegu wypadku. Oskarżony po skierowaniu sprawy do sądu nadesłał dokument nazwany „opinią” i podpisany przez biegłego sądowego, w którym autor kwestionował ustalenia opinii biegłego będącej dowodem w sprawie. Na rozprawie sądowej oskarżony wyjaśnił, że nadesłana „opinia” została przygotowana na jego zlecenie i wniósł o dopuszczenie dowodu z tego dokumentu. Kiedy sąd odmówił, wniósł o jego odczytanie na rozprawie, na co sąd także się nie zgodził podnosząc, że brak jest jakiegokolwiek podstawy dla ujawnienia tego dokumentu, z którym sąd się zapoznał ale nie znalazł podstaw do kwestionowania opinii biegłego zawartej w aktach. Oskarżony wniósł o przesłuchanie autora „opinii” jako świadka, ale i ten wniosek sąd oddalił stwierdzając, że dowód taki nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Proszę dokonać oceny działań sądu w tej sprawie, wskazując na stosowne przepisy prawa.

2. Sędzia Leon B. rozpoznawał sprawę Jana P., Ewy R. i Ady W. oskarżonych o to, że wspólnie i w porozumieniu dokonali czterech przestępstw z art. 279 § 1 kk. Jan P. ukrywał się, więc jego sprawę wyłączono do odrębnego rozpoznania, a co do pozostałych oskarżonych sąd kontynuował postępowanie na dwóch rozprawach, na których odebrał wyjaśnienia od oskarżonych. W tym czasie Jan P. został ujęty i prezes sądu polecił sędziemu Leonowi B. rozpoznać jego sprawę wspólnie z pozostałymi oskarżonymi. Sędzia ma jednak wątpliwości, czy nie podlega wyłączeniu od rozpoznania sprawy Jana P. i czy może postąpić w sposób zaproponowany przez prezesa sądu.

Proszę ocenić zasadność stanowiska prezesa sądu i sędziego, wskazując stosowne przepisy prawa.

3. 14 – letni Jacek P. uszkodził część elewacji budynku szkoły wykonując na ścianie farbą napisy i rysunki. Sprawę, jako przejaw demoralizacji, skierowano do sądu rodzinnego, który udzielił nieletniemu upomnienia, a jego rodziców zobowiązał do naprawienia szkody przez zmycie napisów. Rodzice odmówili wykonania obowiązku.

Czy i jakie działania może podjąć sąd dla wymuszenia wykonania obowiązku ?

POSTĘPOWANIE KARNE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE,

POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 38

1. Adela O. pracująca jako kasjerka w dużym sklepie będącym własnością Adama K. przywłaszczyła 23.000 złotych. Przestępstwo wykryła jej kierowniczka a szkodę wyliczyła księgowa. Sam pokrzywdzony nie był przesłuchany w postępowaniu przygotowawczym. Zawiadomiony o terminie rozprawy nie stawił się zawiadamiając, że w tym czasie będzie przez dłuższy czas przebywał za granicą zaś reprezentował go będzie pełnomocnik – radca prawny, który przedłożył oświadczenie Adama K. o zamiarze działania jako oskarżyciel posiłkowy. Po zamknięciu rozprawy pełnomocnik pokrzywdzonego oświadczył, że wnosi o orzeczenie wobec oskarżonej środka karnego – obowiązku naprawienia szkody z art. 46 § 1 kk. obrońca oskarżonej wskazał, że wniosek jest spóźniony a termin ma charakter prekluzyjny.

Jak w tej sytuacji powinien postąpić sąd ? – proszę zaproponować rozstrzygnięcie i uzasadnić swoje stanowisko.

2. Oskarżona o czyn z art. 278 § 1 kk w sprawie rozpoznawanej w trybie uproszczonym Adela H. nie stawiała się na rozprawę. Wysłane na podany przez nią adres pobytu wezwanie zwrócono z adnotacją, że adresatka nie podjęła wezwania mimo dwukrotnego awizowania. Oskarżyciel posiłkowy wniosł o prowadzenie rozprawy pod nieobecność oskarżonej. Ustanowiony z wyboru obrońca oskarżonej wniosł o odroczenie rozprawy i ustalenie, czy wezwanie było poprawnie awizowane, oświadczył też, że oskarżona nie kontaktowała się z nim.

Jak w tej sytuacji powinien dalej procedować sąd ?

3. Karol K. prawomocnie skazany na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne wykonywał rzetelnie pracę przez trzy miesiące. Wówczas żona skazanego uległa wypadkowi a jej leczenie ma potrwać co najmniej trzy miesiące. Musząc się zająć dwojgiem małych dzieci i gospodarstwem Karol K. nie może wykonywać pracy. Rozważa więc czy i do kogo mógłby się zwrócić o przerwanie wykonywania kary nie narażając się na jej zamianę na zastępczą karę pozbawienia wolności.

Proszę wyjaśnić jakie działania i gdzie skierowane winien podjąć skazany.

POSTĘPOWANIE KARNE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE,

POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 39

1. Alfred T. zawiadomił prokuraturę, że Maria P, która sprząta mu co tydzień mieszkanie, ukradła mu złoty sygnet wartości 4.000 złotych. Zaznaczył, że tylko ona ma poza nim klucze od domu, więc nikt inny dokonać kradzieży nie mógł. Prokurator wszczął dochodzenie i przesłuchał Marię P. Zaprzeczyła by dokonała kradzieży. Tego samego dnia zatrzymano wielokrotnie karanego za kradzieże Romana K. przy którym ów sygnet znaleziono. Wobec tego prokurator wydał postanowienie o umorzeniu dochodzenia bo Maria P. nie popełniła przestępstwa. Alfred T. złożył zażalenie na to postanowienie podnosząc, że przecież Roman P. mógł kupić sygnet od Marii P. która go ukradła. Prokurator na podstawie art. 463 § 1 kpk w związku z art. 465 § 1 kpk zażalenie to uwzględnił, uchylił postanowienie i przesłuchał Romana K., który podał, że sygnet kupił od nieznanego mężczyzny. Prokurator ponownie umorzył dochodzenie, a sąd rozpoznający zażalenie Alfreda T. utrzymał postanowienie w mocy. Alfred T. dwa tygodnie później wniósł sporządzony i podpisany przez adwokata subsydiarny akt oskarżenia przeciwko Marii P. o czyn z art. 278 § 1 kk. Prezes sądu nabrał wątpliwości, czy są podstawy do wniesienia tego rodzaju aktu oskarżenia.

Proszę ocenić zasadność wątpliwości prezesa sądu i zaproponować ich rozstrzygnięcie uzasadniając zajęte stanowisko.

2. W sprawie o czyn z art. 157 § 1 kk podczas rozprawy biegły lekarz uzupełniając opinię co do obrażeń ciała stwierdził, że dokładne badania pozwalają ustalić, iż pokrzywdzony doznał obrażeń na czas poniżej siedmiu dni. Opinia nie została zakwestionowana i sąd uznał, że ma podstawy by oprzeć ustalenia co do rozmiaru obrażeń ciała na tym dowodzie.

Proszę wyjaśnić jakie działania w związku z tym ustaleniem powinien podjąć sąd i jak dalej będzie przebiegać postępowanie w sprawie.

3. Zenon L. w wieku 16 lat popełnił czyn z art. 197 § 1 kk. W związku z daleko posuniętą demoralizacją oraz nieskutecznością stosowanych środków wychowawczych sąd rodzinny wydał orzeczenie o umieszczeniu go w zakładzie poprawczym. Postępowanie wykonawcze z różnych względów przeciągnęło się i Zenon L. ukończył 18 lat zanim został osadzony w zakładzie poprawczym. Sąd rodzinny uznał, że w tej sytuacji nie jest celowe orzekanie umieszczenia w zakładzie poprawczym i wymierzył karę 2 lat pozbawienia wolności

Proszę wyjaśnić czy sąd mógł orzec w ten sposób i uzasadnić stanowisko.

POSTĘPOWANIE KARNE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE,

POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 40

1. Przybyli na miejsce wypadku drogowego strażacy stwierdzili, że dwa samochody są rozbite a osoby w nich jadące wypadły z pojazdów i poniosły śmierć na miejscu. Dwaj strażacy dostrzegli na poboczu Karola O. który na pytanie czy coś widział oświadczył, że prowadził samochód szwagra i przy wyprzedzaniu stracił nad nim panowanie. W wyniku wypadku zginęły 3 osoby, w tym szwagier Karola O. oraz 2 osoby jadące w drugim samochodzie. Przesłuchany przez policję Karol O. nie przyznał się do spowodowania wypadku i odmówił złożenia wyjaśnień. Oskarżony o czyn z art. 177 § 2 kk przed sądem Karol O. oświadczył, że jest niewinny i wyjaśnił, że samochodem kierował jego nieżyjący szwagier. Sąd przesłuchał jako świadków strażaków, którzy rozmawiali z Karolem O. na miejscu wypadku, zapoznał się też z dowodem w postaci odciska palca Karola O. na wstecznym wewnętrznym lusterku samochodu jego szwagra – i wydał wyrok skazujący. obrońca Karola O. w apelacji podniósł między innymi zarzut rażącej obrazę prawa do obrony oskarżonego poprzez obejście przepisów uprawniających do odmowy wyjaśnień poprzez oparcie się na relacji osób trzecich.

Proszę ocenić zasadność działania sądu i argumentów apelującego oraz zaproponować treść orzeczenia sądu odwoławczego.

2. Karol Z. oskarżony o czyn z art. 286 § 1 kk złożył wniosek o ustanowienie mu obrońcy z urzędu wskazując, że jego firma przynosi minimalny dochód, więc nie jest w stanie ustanowić obrońcy z wyboru. Prezes sądu zarządzeniem wniosku nie uwzględnił uznając, że oskarżony nie wykazał, że nie jest w stanie ponieść kosztów obrony. Na to zarządzenie oskarżony złożył zażalenie, w którym polemizując z oceną swojej sytuacji majątkowej dokonaną przez prezesa sądu wniósł o uchylenie tego zarządzenia lub jego zmianę i uwzględnienie jego wniosku.

Jak należy procedować w przedmiocie złożonego zażalenia ?

3. Marian S. został prawomocnie skazany na karę 100 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wielkości stawki na 120 złotych. Wezwany do zapłaty grzywny tej nie zapłacił wnosząc o rozłożenie jej na raty. Mimo rozłożenia na raty także grzywny nie zapłacił. Bezskuteczna też okazała się egzekucja grzywny.

Jakie działania można i należy podjąć by karę grzywny wykonać?

POSTĘPOWANIE KARNE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE,

POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 41

1. W sprawie o czyn z art. 282 kk prokurator oświadczył na rozprawie, że odstępuje od oskarżenia, cofa akt oskarżenia i wnosi o umorzenie postępowania karnego. Do wniosku o umorzenie postępowania przyłączyli się też oskarżony i jego obrońca. Występujący w sprawie jako oskarżyciel posiłkowy pokrzywdzony oświadczył, że nie podziela stanowiska prokuratora i domaga się ukarania oskarżonego. Sąd kontynuował rozprawę i wydał wyrok, którym skazał oskarżonego za zarzucony mu czyn. Wyrok ten zaskarżyli apelacjami: prokurator i obrońca oskarżonego podnosząc zarzut braku skargi uprawnionego oskarżyciela, skoro czyn ścigany jest z oskarżenia publicznego a prokurator od oskarżenia odstąpił. Wnieśli więc o uchylenie wyroku i umorzenie postępowania.

Proszę ocenić zasadność apelacji i zaproponować treść orzeczenia sądu odwoławczego.

2. W zawilej sprawie o czyn z art. 177 § 2 kk rozpoznawanej przez sąd rejonowy w składzie trzech sędziów, podczas narady nad wyrokiem dwaj członkowie składu stwierdzili, że oskarżony ponosi winę za zarzucony mu czyn, przy czym jeden sugerował karę 2 lat pozbawienia wolności, zaś drugi – karę 1 roku pozbawienia wolności. Trzeci sędzia oświadczył, że jego zdaniem oskarżony nie ponosi winy za wypadek, nie będzie więc też dyskutował o wymiarze kary. Wszyscy trzej sędziowie pozostali przy swoich stanowiskach.

Jaki wyrok zapadnie w tej sprawie ?

3. Wobec 16-letniego Mariana S. podejrzanego o czyn karalny z art. 197 § 1 kk sąd rodzinny, przewidując możliwość orzeczenia umieszczenia w zakładzie poprawczym, zastosował osadzenie w schronisku dla nieletnich na okres 3 miesięcy. Okres ten przedłużył następnie na dalsze trzy miesiące, a po skierowaniu sprawy na rozprawę – na kolejne 3 miesiące. Na rozprawie, wobec ujawnienia wątpliwości co do stanu zdrowia psychicznego, konieczne było umieszczenie nieletniego na obserwacji w zakładzie leczniczym po której obrońca nieletniego wniósł o niezwłoczne zwolnienie go wobec wyczerpania okresu pobytu w schronisku.

Proszę zaproponować sposób rozstrzygnięcia w przedmiocie wniosku wskazując stosowne przepisy prawa.

POSTĘPOWANIE KARNE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE,

POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 42

1. W sprawie o czyn z art. 157 § 2 kk rozpoznawanej w trybie prywatnoskargowym prawidłowo wezwany na rozprawę, nie posiadający obrońcy oskarżony nie stawiał się. Oskarżyciel prywatny wniósł więc o prowadzenie rozprawy pod nieobecność oskarżonego. Sąd przesłuchał oskarżyciela prywatnego jako świadka, ujawnił dowody z dokumentów i wydał wyrok zaoczny, którym skazał oskarżonego na karę grzywny. Od wyroku tego oskarżony wniósł apelację, w której podniósł, że czuje się niewinny a działania sądu pozbawiły go możliwości przedstawienia swojego stanowiska.
Proszę zaproponować treść orzeczenia sądu odwoławczego i uzasadnić swoje stanowisko.

2. Piotr H. skazany został za czyn z art. 279 § 1 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności i wymierzoną na podstawie art. 33 § 2 kk karę 200 stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wielkości stawki na 80 złotych. Za czyn z art. 190 § 1 kk skazany zaś został na karę 100 stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wielkości stawki na 80 złotych. Jako łączną karę grzywny sąd orzekł 250 stawek dziennych grzywny ustalając wielkość stawki na 80 złotych.
Jakiej wielkości opłatę sąd orzeknie od tak orzeczonych kar ?

3. Koleżanka z pracy tymczasowo aresztowanego w postępowaniu przygotowawczym Jana Z. po raz kolejny wystąpiła do prokuratora prowadzącego śledztwo o zgodę na widzenie z aresztowanym. Prokurator wydał zarządzenie o odmowie zgody na widzenie. Rozżalona kobieta postanowiła zaskarżyć tę, jej zdaniem niesprawiedliwą, decyzję. Nie wie jednak czy może to zrobić ona czy aresztowany, a także - w jakiej formie i do kogo należy kierować odwołanie.
Proszę wyjaśnić, czy i w jakiej formie może być zaskarżone zarządzenie prokuratora o odmowie udzielenia widzenia z tymczasowo aresztowanym osobie znajomej, oraz do kogo ewentualne odwołanie należy skierować.

POSTĘPOWANIE KARNE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE,

POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 43

1. Damian T. zawiadomił na piśmie prokuratora, że został pobity przez Ryszarda O. bowiem różnią się poglądami politycznymi. Z załączonego zaświadczenia lekarskiego wynikało, że pokrzywdzony doznał obrażeń ciała na czas poniżej 7 dni. Prokurator postanowił wnieść oskarżenie uznając, że interes społeczny przemawia za tym, by nikt nie był bity z powodu przekonań politycznych. Na rozprawie sądowej pokrzywdzony, który nie wniósł oskarżenia, oświadczył, że pojednał się ze sprawcą nie chce by go karać. Obrońca oskarżonego zażądał wobec tego umorzenia postępowania, bo w sprawie brak jest skargi uprawnionego oskarżyciela prywatnego a sytuacja procesowa wskazuje, że prokurator nie ma podstaw do działania bo nie ma tu interesu społecznego.

Proszę ocenić zasadność podniesionych argumentów i zaproponować treść orzeczenia sądu.

2. Sąd Rejonowy w K. wyrokiem z 11.04.2014 r. uznał Jana D. za winnego popełnienia czynu z art. 209 § 1 kk i skazał go na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności. Trzy dni później oskarżony, który występował bez pomocy obrońcy, złożył pismo, w którym zażądał doręczenia mu odpisu wyroku z uzasadnieniem oraz stwierdził, że sąd skrzywdził go tym nieobiektywnym wyrokiem. 23 kwietnia 2014 r. brat oskarżonego zawiadomił sąd, że Jan D. zmarł w tym dniu, co poświadczył odpisem aktu zgonu.

Proszę wyjaśnić jak dalej będzie w tej sprawie procedować sąd?

3. W toku postępowania o czyn karalny z art. 197 § 1 kk dokonany 5 stycznia 2014 roku sąd rodzinny ustalił istnienie okoliczności uzasadniających wymierzenie nieletniemu kary w oparciu o przepis art. 10 § 2 kk. W tej sytuacji wydał postanowienie o przekazaniu sprawy prokuratorowi. Prokurator nie podzielał stanowiska sądu rodzinnego i miał zamiar je zaskarżyć, ale zrezygnował nie będąc pewny czy przysługuje mu zażalenie. Odłożył sprawę na okres kilku tygodni, po czym wydał postanowienie przekazujące sprawę nieletniego ponownie sądowi rodzinnemu.

Proszę ocenić poprawność postąpienia sądu i prokuratora w świetle przepisów prawa, w tym celowość zamiaru zaskarżenia postanowienia sądu.

POSTĘPOWANIE KARNE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE,

POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 44

1. W sprawie o czyn z art. 187 § 1 kk sąd wydał wyrok nakazowy, którym orzekł wobec oskarżonego Jana L. karę 60 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wielkości stawki na 100 złotych. Od wyroku tego Jan L. wniósł sprzeciw. Sprawę na zasadach ogólnych rozpoznawał na dwóch rozprawach sąd w innym składzie ale przed wydaniem wyroku sędzia ciężko zachorował. Prezes sądu przydzielił więc tę sprawę do referatu innemu sędziemu, który skierował ją na rozprawę. Po wywołaniu sprawy oskarżony zapytał sędziego, czy to prawda, że w tym postępowaniu sąd może orzec karę surowszą niż w wyroku nakazowym. Gdy sędzia ten fakt potwierdził, oskarżony oświadczył, że korzysta z uprawnienia i cofa sprzeciw od wyroku nakazowego.

Jak w tej sytuacji powinien postąpić sędzia prowadzący rozprawę ?

2. W sprawie o czyn z art. 288 § 1 kk na drugim terminie rozprawy sąd ustalił, przeprowadzając dowód z opinii biegłego, że wartość szkody wynosi 102.000 złotych nie zaś jak wskazano w akcie oskarżenia – 98.000 złotych.

Proszę wyjaśnić, jakie znaczenie dla dalszego toku postępowania ma to ustalenie i jak dalej winien procedować sąd.

3. Skazany na karę 1 roku pozbawienia wolności Adrian O. 2 stycznia 2013 roku złożył wniosek o odroczenie wykonania kary. Sąd postanowieniem z 22 stycznia 2013 roku wniosek uwzględnił i odroczył wykonanie kary na okres 6 miesięcy, do 22 lipca 2013 roku. 8 sierpnia 2013 roku Adrian O. , który nie stawiał się do zakładu karnego, złożył wniosek o dalsze odroczenie kary. Wniosek ten został rozpoznany 22 sierpnia 2013 roku. Sąd wniosek uwzględnił i odroczył wykonanie kary na okres 5 miesięcy, do 22 stycznia 2014 roku. 27 stycznia 2014 roku Adrian O. złożył wniosek o zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności w oparciu o przepis art. 152 kkw. Sąd wniosku nie uwzględnił podnosząc, że skazany nie spełnia warunku z art. 152 § 1 kkw, bo odroczenie wykonania kary nie trwało 12 lecz 11 miesięcy. Na to postanowienie skazany złożył zażalenie podnosząc, od roku korzysta z odroczenia wykonania kary.

Proszę ocenić zasadność zażalenia i zaproponować treść orzeczenia sądu odwoławczego.

POSTĘPOWANIE KARNE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE,

POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 45

1. Prokurator Andrzej T. spóźnił się 40 minut na rozprawę powodując jej opóźnienie. Na zwróconą mu przez sędziego uwagę – przeprosił za spóźnienie. Sąd po przeprowadzeniu części dowodów przerwał rozprawę podając jej kolejny termin. Na ten termin prokurator się nie stawił, po półgodzinnym oczekiwaniu telefonicznie zawiadomił sąd, że już do sądu jedzie i będzie najdalej za godzinę.

Jakie działania może i powinien w takiej sytuacji podjąć sędzia rozpoznający sprawę jednoosobowo ?

2. Oskarżony powiadomiony na rozprawie o jej kolejnym terminie nie stawił się zawiadamiając, że wyjeżdża na wczasy. Złożył też pismo w którym zażądał doręczenia mu wyroku z uzasadnieniem jeśliby zapadł na tej rozprawie podkreślając, że jeżeli zapadnie wyrok skazujący go, to on się z tym wyrokiem nie zgadza bo jest niewinny i żąda by sąd odwoławczy zbadał sprawę.

Proszę wyjaśnić, jakie skutki procesowe wywołuje to pismo i jakie ewentualnie czynności należy w związku z nim przedsięwziąć.

3. Sąd rodzinny po wszczęciu postępowania w sprawie 16 – letniego Leona B. o czyn karalny z art. 288 § 1 kk dokonany 10 stycznia 2014 roku ustalił, że wobec nieletniego orzeczono wcześniej umieszczenie z zakładu poprawczym. Uznając wobec tego za niecelowe orzekanie środków wychowawczych lub poprawczych sąd umorzył postępowanie. Odpis postanowienia doręczył nieletniemu, jego rodzicom, prokuratorowi i pokrzywdzonemu. Pokrzywdzony nie zgadzając się z decyzją sądu złożył w sądzie pismo zatytułowane „zażalenie”, w którym oświadczył, że niedopuszczalna jest bezkarność sprawcy wobec czego żąda uchylecia postanowienia o umorzeniu postępowania. Prezes sądu nabral wątpliwości czy pokrzywdzony jest stroną w postępowaniu w sprawie nieletnich i w związku z tym – czy może zaskarżyć wskazane wyżej postanowienie sądu.

Proszę wyjaśnić, czy sąd mógł tak postąpić oraz ocenić podstawy wątpliwości prezesa sądu i uzasadnić własne stanowisko wskazując stosowne przepisy prawa.

POSTĘPOWANIE KARNE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE,

POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 45

1. Prokurator Andrzej T. spóźnił się 40 minut na rozprawę powodując jej opóźnienie. Na zwróconą mu przez sędziego uwagę – przeprosił za spóźnienie. Sąd po przeprowadzeniu części dowodów przerwał rozprawę podając jej kolejny termin. Na ten termin prokurator się nie stawił, po półgodzinnym oczekiwaniu telefonicznie zawiadomił sąd, że już do sądu jedzie i będzie najdalej za godzinę.

Jakie działania może i powinien w takiej sytuacji podjąć sędzia rozpoznający sprawę jednoosobowo ?

2. Oskarżony powiadomiony na rozprawie o jej kolejnym terminie nie stawił się zawiadamiając, że wyjeżdża na wczasy. Złożył też pismo w którym zażądał doręczenia mu wyroku z uzasadnieniem jeśliby zapadł na tej rozprawie podkreślając, że jeżeli zapadnie wyrok skazujący go, to on się z tym wyrokiem nie zgadza bo jest niewinny i żąda by sąd odwoławczy zbadał sprawę.

Proszę wyjaśnić, jakie skutki procesowe wywołuje to pismo i jakie ewentualnie czynności należy w związku z nim przedsięwziąć.

3. Sąd rodzinny po wszczęciu postępowania w sprawie 16 – letniego Leona B. o czyn karalny z art. 288 § 1 kk dokonany 10 stycznia 2014 roku ustalił, że wobec nieletniego orzeczono wcześniej umieszczenie z zakładu poprawczym. Uznając wobec tego za niecelowe orzekanie środków wychowawczych lub poprawczych sąd umorzył postępowanie. Odpis postanowienia doręczył nieletniemu, jego rodzicom, prokuratorowi i pokrzywdzonemu. Pokrzywdzony nie zgadzając się z decyzją sądu złożył w sądzie pismo zatytułowane „zażalenie”, w którym oświadczył, że niedopuszczalna jest bezkarność sprawcy wobec czego żąda uchylecia postanowienia o umorzeniu postępowania. Prezes sądu nabral wątpliwości czy pokrzywdzony jest stroną w postępowaniu w sprawie nieletnich i w związku z tym – czy może zaskarżyć wskazane wyżej postanowienie sądu.

Proszę wyjaśnić, czy sąd mógł tak postąpić oraz ocenić podstawy wątpliwości prezesa sądu i uzasadnić własne stanowisko wskazując stosowne przepisy prawa.

POSTĘPOWANIE KARNE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE,

POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 46

1. Zenon J. sprawca przestępstwa z art. 284 § 2 kk i Jan Z, pokrzywdzony tym czynem, działający jako oskarżyciel posiłkowy wystąpili zgodnie o skierowanie sprawy do postępowania mediacyjnego. Sąd wniosek uwzględnił. W wyniku mediacji wymieni pojednali się i wniesli o umorzenie postępowania karnego na podstawie przepisu art. 492 kpk. Sąd wniosek uwzględnił. Postanowienie zaskarżył prokurator podnosząc, że nie było podstaw do umorzenia postępowania.

Proszę zaproponować treść orzeczenia sądu odwoławczego i uzasadnić stanowisko.

2. W sprawie o czyn z art. 177 § 1 kk prokurator dołączył do aktu oskarżenia wniosek o wydanie wyroku skazującego i orzeczenie wobec oskarżonego uzgodnionej z nim kary 10 miesięcy ograniczenia wolności oraz nawiązki w kwocie 4.000 złotych. Na posiedzeniu wyznaczonym w przedmiocie wniosku, na którym stawił się jedynie oskarżony, sąd stanął przed dylematem – czy może wniosek uwzględnić w tym kształcie, czy też powinien podjąć inne działania.

Proszę wyjaśnić na czym polega dylemat sądu oraz wskazać możliwe dalsze postąpienia sądu w tej sprawie.

3. Konkubina tymczasowo aresztowanego w postępowaniu przygotowawczym Jana Z. po raz kolejny wystąpiła do prokuratora prowadzącego śledztwo o zgodę na widzenie z aresztowanym. Prokurator wydał zarządzenie o odmowie zgody na widzenie. Rozżalona kobieta postanowiła zaskarżyć tę, jej zdaniem niesprawiedliwą, decyzję. Nie wie jednak czy może to zrobić ona czy aresztowany, a także - w jakiej formie i do kogo należy kierować odwołanie.

Proszę wyjaśnić, czy i w jakiej formie może być zaskarżone zarządzenie prokuratora o odmowie udzielenia widzenia osobie najbliższej z tymczasowo aresztowanym oraz do kogo ewentualne odwołanie należy skierować.

POSTĘPOWANIE KARNE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE,

POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 47

1. Karol Z. zawiadomił policję, że w nocy nieznani sprawcy uszkodzili wybudowaną przez niego altanę i przesłuchany opisał rodzaj uszkodzeń wyliczając szkodę na 900 złotych. Policji udało się ustalić trzech sprawców, którzy oskarżeni o przestępstwo z art. 288 § 1 kk skazani zostali przez sąd rejonowy na kary grzywny. obrońca jednego z oskarżonych wywiódł apelację żądając uchylenia wyroku skazującego i umorzenia postępowania wobec jego klienta, bowiem wniosek pokrzywdzonego nie wskazuje tego oskarżonego jako osobę, co do której żąda on ścigania karnego mimo, że po ustaleniu sprawców pokrzywdzony znał już ich nazwiska. Zachodzi więc bezwzględna przyczyna odwoławcza wskazana w art. 439 § 1 pkt. 9 kpk w związku z art. 17 § 1 pkt. 10 kpk.

Proszę ocenić zasadność apelacji i zaproponować treść orzeczenia sądu odwoławczego

2. W sprawie Wandy O. oskarżonej o czyn z art. 288 § 1 kk do dokonania którego nie przyznała się, sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy psychiatrów, na podstawie którego ustalił, że oskarżona w czasie dokonania czynu miała zniesioną możliwość rozpoznania jego znaczenia. W tej sytuacji sąd wydał wyrok uniewinniający oddalając pozostałe wnioski dowodowe jako nieprzydatne. Prokurator postanowił wnieść apelację od tego wyroku. Wniesienie apelacji rozważa też obrońca oskarżonej.

Proszę wyjaśnić czy wymienione strony mają podstawy do wniesienia apelacji, jeśli tak proszę je wskazać.

3. Dwaj nieletni sprawcy w tym 16 – letni Jacek P. 3 stycznia 2014 roku ukradli w supermarkecie alkohol i słodycze łącznej wartości 402 złote. Wobec daleko posuniętej demoralizacji i nieskuteczności dotąd stosowanych środków wychowawczych, sąd rodzinny orzekł wobec Jacka P. umieszczenie w zakładzie poprawczym z tym, że warunkowo zawiesił wykonanie orzeczenia na 4 lata.

Proszę ocenić dopuszczalność i zasadność tego orzeczenia.

POSTĘPOWANIE KARNE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE,

POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 48

1. Jan K., Leon Z. i Roman P. skazani zostali przez Sąd Rejonowy w T. za czyn z art. 190 § 1 kk dokonany na szkodę Anieli O. W wyniku apelacji obrońców oskarżonych wyrok ten został uchylony a sprawa przekazana do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w T. W międzyczasie Roman P. przeprosił pokrzywdzoną i pojednał się z nią oraz ożenił się z jej córką. Wobec tego Aniela O. złożyła do sądu pismo w którym zawiadomiła, że korzystając ze swoich uprawnień cofa przed pierwszą rozprawą wniosek o ściganie Romana P. bo jest to obecnie dla niej osoba najbliższa.

Jak w tej sytuacji winien postąpić sąd ?

2. W apelacji od wyroku Sądu Rejonowego w T. obrońca podniósł, że sędzia referent został wyznaczony do jej rozpoznania z obrazą art. 351 § 1 kpk, bo nie on był następny na liście a na zarządzeniu o jego wyznaczeniu zaznaczono jedynie, że poprzedni sędzia ma do sporządzenia uzasadnienie w dużej sprawie. Skarżący podniósł w związku z tym zarzut bezzwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt. 2 kpk, bowiem sąd był nienależycie obsadzony. Wniósł o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji.

Proszę ocenić wagę wskazanego uchybienia i zasadność zarzutu apelacji oraz zaproponować treść orzeczenia sądu odwoławczego

3. Skazany na karę 1 roku pozbawienia wolności Adrian O. 2 stycznia 2013 roku złożył wniosek o odroczenie wykonania kary. Sąd postanowieniem z 22 stycznia 2013 roku wniosek uwzględnił i odroczył wykonanie kary na okres 6 miesięcy, do 22 lipca 2013 roku. 18 czerwca 2013 roku Adrian O. złożył wniosek o dalsze odroczenie kary. Wniosek ten z uwagi na okres urlopowy został rozpoznany 22 sierpnia 2013 roku. Sąd wniosek uwzględnił i odroczył wykonanie kary na okres 5 miesięcy, do 22 stycznia 2014 roku. 27 stycznia 2014 roku Adrian O. złożył wniosek o zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności w oparciu o przepis art. 152 kkw. Sąd wniosku nie uwzględnił podnosząc, że skazany nie spełnia warunku z art. 152 § 1 kkw, bo odroczenie wykonania kary nie trwało 12 lecz 11 miesięcy. Na to postanowienie skazany złożył zażalenie podnosząc, od roku korzysta z odroczenia wykonania kary.

Proszę ocenić zasadność zażalenia i zaproponować treść orzeczenia sądu odwoławczego.

POSTĘPOWANIE KARNE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE,

POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 49

1. Po wywołaniu sprawy i sprawdzeniu obecności oskarżony oświadczył, że wnosi o wyłączenie obecnego na rozprawie prokuratora, bowiem to on prowadził postępowanie przygotowawcze w tej sprawie i był wyjątkowo nieobiektywny, bo gromadził wyłącznie dowody obciążające oskarżonego. Prokurator oświadczył, że tylko wykonywał swoje obowiązki, nie zachodzą zaś według niego jakiekolwiek okoliczności stanowiące podstawę do wyłączenia go od występowania w sprawie. W tej sytuacji sędzia rozważa, czy kontynuować rozprawę uznając incydent za zakończony, czy wydać postanowienie co do wniosku czy też podjąć jakieś inne czynności.

Proszę zaproponować jak winien w tej sytuacji postąpić sędzia i uzasadnić swoje stanowisko.

2. Piotr W. wniósł subsydiarny akt oskarżenia, w którym oskarżył Mariana O. o dokonanie na jego szkodę kradzieży zegarka firmy Patek wartości 8.000 złotych. W toku postępowania przed sądem został zatrzymany Rafał Z., przy którym znaleziono ów zegarek i który przyznał się do dokonania między innymi i tego przestępstwa. Na rozprawie Piotr W. oświadczył, że odstępuje od oskarżenia.

Jak dalej powinien procedować w tej sprawie sąd i jakie orzeczenie może wydać?

3. Sąd rodzinny 25 kwietnia 2014 roku wydał postanowienie o umieszczeniu nieletniego w zakładzie poprawczym. Od orzeczenia tego wniósł apelację obrońca nieletniego podnosząc, że brak było w sprawie podstaw do sięgania po tak surowy środek a sąd wydał orzeczenie w niewłaściwej formie – postanowienia a nie wyroku. Na rozprawie odwoławczej nie stawili się prawidłowo zawiadomieni: nieletni i jego rodzice. Nieletni przebywał w młodzieżowym ośrodku wychowawczym i nie wniósł o doprowadzenie go na rozprawę. Obrońca złożył wniosek o odroczenie rozprawy i doprowadzenie na nią nieletniego bo osobisty kontakt sądu z nieletnim może rzutować na sposób rozpoznania sprawy. Podkreślił, że jego wniosek rozstrzyga o konieczności doprowadzenia nieletniego na rozprawę.

Proszę ocenić zasadność wniosku obrońcy co do doprowadzenia nieletniego na rozprawę i wyjaśnić na ile wiąże on sąd a także ustosunkować się co do zarzutu wydania orzeczenia w niewłaściwej formie.

POSTĘPOWANIE KARNE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE,

POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 50

1. Wobec Olgierda T. oskarżonego o czyn z art. 190 § 1 kk sąd wydał wyrok nakazowy, którym wymierzył karę 80 stawek dziennych grzywny i ustalił wielkość stawki na 90 złotych. Od wyroku tego Olgierd T. wniósł sprzeciw, wobec czego sprawę na zasadach ogólnych rozpoznał sąd w innym składzie i orzekł karę 90 stawek dziennych grzywny ustalając wielkość stawki na 120 złotych. Od tego wyroku oskarżony wniósł apelację podnosząc, że nie po to odwoływał się sprzeciwem od wyroku by teraz otrzymać karę jeszcze surowszą, co jest sprzeczne z zasadą reformationis in peius. Wniósł o zmianę wyroku i wydatne złagodzenie kary.

Proszę ocenić zasadność apelacji i zaproponować treść orzeczenia sądu odwoławczego.

2. Jadwiga Z. zawiadomiła policję, że kiedy wracała z dyskoteki trzech mężczyzn zaczepiało ją, groziło jej zgwałceniem a nawet ruszyli w jej kierunku, ale ona uciekła. Oświadczyła, że żąda ścigania tych sprawców. Po dwóch tygodniach została wezwana do prokuratora, który powiadomił ją, że ustalono sprawców, wśród których jest też jej brat cioteczny. Jadwiga Z. poprosiła, żeby jego z postępowania wyłączyć.

Czy wniosek taki może być uwzględniony ?

3. 17 – letni Konrad C. wobec którego jako nieletniego sąd orzekł umieszczenie w zakładzie poprawczym za czyny karalne dokonane przed ukończeniem 17 lat, zanim został osadzony w zakładzie poprawczym dokonał czynu z art. 159 kk i został skazany na karę pozbawienia wolności.

Proszę wyjaśnić, wskazując stosowne przepisy prawa, jak przedstawiać się będzie w tej sytuacji kwestia wykonania kary i środka poprawczego ?